

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

87899

1453.

725-14

Inv. številka 1453

Omara

VII

Poica

1

Številka

15

9898

EVANGELIUM

S. M A T T H A E I

PALAEOSLOVENICE

00878^E

CODICIBUS

EDIDIT

F R. M I K L O S I C H

VINDOBONAE

APUD FRIDERICUM BECK UNIVERSITATIS BIBLIOPOLAM

1856.

87899

EVAANGELIUM

S. MATTHEI

PALAEOSLOVENSICE

87899

CODICIBUS

LIBRIS

F. R. OSICH

F2C 1080/1052

ALINDONATE

APUD FRIDERICUM BECK UNIVERSITATIS BIBLIOTHECAM

1856

Г Л Я В Я . а .

Кънигы рожьства Исоу Христова сына Давыдо-
ва сына Авраамла. в. Авраамъ роди Исаака, Исаакъ же
 роди Иакова, Иаковъ же роди Иудж и братиѣж ѿго,
 г. Иуда же роди Фареса и Зара отъ Тамары, Фаресъ
 же роди Езрома, Езромъ же роди Ярама, д. Ярамъ
 же роди Яминадава, Яминадавъ же роди Наасона, На-
 асонъ же роди Салъмона, е. Салъмонъ же роди Бооза
 отъ Рахавы, Боозъ же роди Овида отъ Роуди, Овидъ
 же роди Иисей, з. Иисей же роди Давыда цѣсаря. Да-
 выдъ же цѣсарь роди Соломона отъ Оуринты, з. Со-
 ломонъ же роди Ровоама, Ровоамъ же роди Явиа, Явиа
 же роди Яса, и. Ясъ же роди Иосафата, Иосафатъ же
 роди Иорама, Иорамъ же роди Озиѣж, д. Озиѣж же роди
 Иоадама, Иоадамъ же роди Яхазъ, Яхазъ же роди
 Езекиѣж, и. Езекиѣж же роди Манасиѣж, Манасиѣж же роди
 Ямона, Ямонъ же роди Иосиѣж, аі. Иосиѣж же роди
 Иехонниѣж и братиѣж ѿго въ прѣселѣніи вавулонскою.
 ві. по прѣселѣніи же вавулоньстѣкѣмъ Иехонниѣж роди
 Саладиѣж, Саладиѣж же роди Зоровавель, гі. Зоро-
 вавель же роди Явнуѣж, Явнуѣж же роди Снакиѣж,
 Снакиѣж же роди Язоръ, ді. Язоръ же роди Садока,

Садокъ же роди Иѹима, Иѹимъ же роди Елиоуда,
 еі. Елиоудъ же роди Елеазаря, Елеазарь же роди Матъ-
 дана, Матъданъ же роди Иакова, сі. Иаковъ же роди
 Иосифа мжжа Маринна, изъ нѣмъже роди сѧ Исоусъ
 нарицаемый Христосъ. зі. всѣхъ оубо родъ отъ
 Авраама до Давыда роди чѣтыриѣ на десѣте, и отъ
 Давыда до прѣселѣннѧ вавулоньскааго роди чѣтыриѣ
 на десѣте, и отъ прѣселѣннѧ вавулоньскааго до Христа
 роди чѣтыриѣ на десѣте нї. Исоу Христово же рожда-
ство сице вѣ. обрѣченѣ бывъши матери ѧго Марии
Иосифови, прѣжде даже не сънѣста сѧ обрѣте сѧ имж-
шти вѣ чрѣвѣ отъ доуха свѣта. ді. Иосифъ же мжжъ
ѧмъ, правдѣнъ сѧ и не хотѧ обличити ѧмъ, всѣхотѣ
отай поустити ѧ. к. сице же ѧмоу оумышльшоу, се
анѣгелъ господѣнъ вѣ сѣнѣ ави сѧ ѧмоу глагола.
 Иосифе сыноу Давыдовъ, не оубой сѧ прияти Марию
 жену твою: рождыше бо сѧ вѣ ней отъ доуха ѧсть
 свѣта. ка. родить же сынъ, и наречеши има ѧмоу
Исоусъ: тѣ бо съпасетъ люди своѧ отъ грѣхъ ихъ.
 кв. се же все вѣстѣ да съвѣдетъ сѧ реченоѣ отъ го-
 спода пророкомъ глагольштемъ: кг. се дѣва вѣ чрѣ-
 вѣ приметъ и родить сынъ, и нарежтѣ има ѧмоу
Еммануилъ, ѧже ѧсть съказаемо съ нами богъ.
 кд. вѣставъ же Иосифъ отъ сѣна сътвори якоже по-
велѣ ѧмоу анѣгелъ господѣнъ, и приятѣ жену, ке. и
 не знааше ѧмъ дондеже роди сынъ свой прѣвѣннѣцъ, и
 нарече има ѧмоу Исоусъ.

Г Л Я В Я. в.

Иисусоу же рождышоу са въ Бидлеемк иудейстк-
 юемь въ дъни Ирода цѣсаря, се влѣсви отъ вѣстока
 придоша въ Иероусалимъ в. глаголюште: кѣде юсть
рождий са цѣсарь иудейскъ; видѣхомъ бо звѣздъ
юго на вѣстоцк, и придохомъ поклонитъ са юмоу.
 г. оуслышавъ же Иродъ цѣсарь съмате са, и всь
 Иероусалимъ съ нимъ, д. и събравъ всь архіереи
 и кѣнижники людскыи въпрашааше ѡ, кѣде Хри-
 стось раждаеть са. е. они же рекоша юмоу: въ Бидле-
 емк иудейсткюемь. тако бо писано юсть пророкомъ:
 з. и ты Бидлееме земліе иудова, ничимъже мѣньши
 юси въ владыкахъ иудовахъ: изъ тебе бо изидеть
 вождь, иже оупасеть люди моя Израиля. з. тѣгда
 Иродъ отай призъвавъ влѣхвы испыта отъ нухъ врѣма
 навльшамъ са звѣзды, и. и посълавъ въ Бидлеемъ рече:
 шьдъше испытайте извѣстѣно о отрочатѣ: югда же
 обратете, повѣдите ми, да и азъ шьдъ поклонѣ са
 юмоу. д. они же послоушавъше цѣсаря идоша. и се
 звѣзда ѡже видѣша на вѣстоцк, идѣше прѣдъ ними
 дондеже пришьдъши ста врѣхоу идеже вѣ отроча:
 і. видѣвъше же звѣздъ въздредоваша са радостиж ве-
 ликож зѣло, аі. и вѣшьдъше въ храмъ видѣша
 отроча съ Маріею матерію юго, и падъше поклониша
 са юмоу и отъврѣзъше съкровишта своа принесоша ю-
 моу дары, злато и ливанъ и змүрънж. ві. и отъвѣтъ
 примъше въ сѣнк не възвратити са къ Иродоу, инѣмь

пжтемь отидоша въ странж своихъ. гі. ошѣдъшемь же
имь, се ангелъ господень въ снѣкѣ яви са Иосифоу
глаголю въставъ помни отроча и матерь его, и вѣжи
 въ Егуптъ, и вѣди тоу дондеже ти рекжъ хоштеть
 во Иродъ искати отрочате, да погоубить ю. ді. онъ же
 въставъ поятъ отроча и матерь его ношתיж и отиде
 въ Егуптъ, еі. и вѣк тоу до оумрътнѣ Иродова, да
 съвѣдетъ са реченою отъ господа пророкомь глаголюж-
штемь отъ Егупта възъвахъ сынъ мой. зі. тьгда
 Иродъ видѣвъ яко поржганъ вьсть отъ влѣхвъ, раз-
 гиѣва са зѣло и посѣлавъ извѣи вса отрокы сжштамъ
 въ Индеемѣ и въ вьскхъ прѣдѣлкхъ его, отъ двою
 лѣтоу и ниже, по врѣмени юже испыта отъ влѣхвъ.
 зі. тьгда съвѣсть са реченою Иеремиемь пророкомь
глаголюштемь нї. гласъ въ Рамѣ слышанъ вьсть,
 плачь и рыданнїе и вѣпль мьногъ, Рахиль плачжшти
 са чадъ своихъ и не хотѣаше оутѣшити са, яко не сжтъ.
 ді. оумръшоу же Иродоу, се ангелъ господень въ
 снѣкѣ яви са Иосифоу въ Егуптъкѣ, к. глаголю въставъ
 помни отроча и матерь его, и иди въ земляж изралиевъ
 вжъ измрѣша во нштжштей доуша отрочате. ка. онъ
 же въставъ поятъ отроча и матерь его и вѣниде въ
 земляж изралиевъ. кв. слышавъ же яко Ирѣхелай цѣ-
 сарьствоуютъ Иудеиѣж въ Ирода мѣсто отца своего,
 оубою са тамо ити, вѣсть же примъ въ снѣкѣ отиде въ
 странж галилейскъ, кг. и пришѣдъ вѣсели са въ градѣ
нарицаемѣиѣмь Назаредъ, да съвѣдетъ са реченою про-
 рокы, яко Назорей наречеть са.

Г Л А В Л Я . Г .

Въ вѣкъмѣ оно прииде Иоанъ крѣстительъ, проповѣдаѣ въ поустыни иудействѣ, в. глагола: покайте са приближи бо са цѣсарствіе небескноіе. г. съ бо іестъ реченый Исаниемъ пророкомъ глаголюштемъ гласъ въпништааго въ поустыни, оуготовайте пжть господань, правы творите стьза іего. д. самъ же Иоанъ имѣаше ризж свож отъ власъ велѣбждь и поашъ оу-сннанъ о чрѣслѣхъ своихъ иды же іего въ акридъ и медъ дивній. е. тьгда исхождааше къ ніемоу Иероусалимъ и вса Иудей и вса страна норѣданьскан, з. и крѣштаахъ са въ норѣданьскѣй рѣцѣ отъ іего, исповѣдашше грѣхы своя. з. видѣвъ же мьногы фарисей и садоукей градшта на крѣштеніе іего, глагола: иштадны ехидьнова, къто съказа вамъ вѣжати отъ градштааго гнѣва; и. сѣтворите плодъ достоинъ поканію. д. и не мьните глаголати въ себѣ: отца и мамъ Ивраама: глаголю бо вамъ іако можетъ богъ отъ камени сего въздвигнжти чада Ивраамови. і. оуже бо сѣкыра при корени дрѣвѣ лежить: всако оубо дрѣво іеже не творитъ плода добра посѣкаемо бываіеть и въ огнь вѣмѣтаемо. лі. азъ оубо крѣштж въ водож въ поканіе: градый же по мьнѣ крѣплий мене іестъ, іемоуже нѣсмъ достоинъ сапогъ понести: тъ въ крѣстити доухомъ сватымъ и огнемъ. ві. іемоуже лопата въ ржцѣ іего, и потрѣбитъ гоумно своіе, и сѣвереть пшеницж въ житыницж свож, пѣквы же сѣжежетъ

огнемъ негасимомъ. гг. тѣгда прииде Исоусъ отъ Галилеи на Иорданъ къ Иоану, крѣститъ сѧ отъ него. дд. Иоанъ же възбранаше ѣмоу глаголю: азъ трѣбоуж товоуж крѣстити сѧ, а ты градеши къ мнѣ; еѣ. отъвѣштавъ же Исоусъ рече къ нѣмоу: остави нѣнѣ: тако бо подобно ѣсть намѣ исплѣнити всакж правѣдж. тѣгда остави и. зз. и крѣштъ сѧ Исоусъ възиде авниѣ отъ водъ. и се отъврѣзоша сѧ ѣмоу небеса, и видѣ доухъ божий сходашъ яко голѣбъ и градъштъ на нѣ. зз. и се гласъ съ небесе глаголю: съ ѣсть сынъ мой възлюбленый, о нѣмъже благоволихъ.

Г Л Я В Я. д.

Тѣгда Исоусъ възведенъ бысть доухомъ въ поустыниѣ, искоуситъ сѧ отъ днѣвола. вв. и поштъ сѧ днни четыри десѣте и ношти четыри десѣте, послѣдъ възалька. гг. и пристѣпль искоуситель рече ѣмоу: аште сынъ ѣси божий, рѣци да камениѣ се хлѣбъ бждѣтъ. дд. онъ же отъвѣштавъ рече: писано ѣсть: не о хлѣбѣ ѣдиномъ живѣ бждѣтъ чловѣкъ, нѣ о всакомъ глаголѣ исходаштимъ изъ оустъ божий. еѣ. тѣгда поятъ и днѣволъ въ сватый градъ, и постави и на крилѣ црѣкѣвнѣ ѣмъ, зз. и рече ѣмоу: аште сынъ ѣси божий, врѣзи сѧ низъ: писано бо ѣсть яко анѣломъ своимъ заповѣсть о тебѣ, и на ржкоу възъмѣтъ тѧ, да не прѣтѣкнеши о камень ногъ твоѣя. зз. рече же ѣмоу Исоусъ: пакы

писано ѿсть · не искоушиши господѧ бога своего. и. па-
 кы поятъ и диволь на горѣ высокѣ зѣло и показа
 ѿмоу всѧ цѣсарьствниа всего мира и слава ихъ, д. и
 рече ѿмоу · всѧ си дамы тебѣ, аште падъ поклониши
 ми са. і. тѣгда рече ѿмоу Исоусъ · иди за ма, сононо ·
 писано бо ѿсть · господоу богу твоемоу поклониши са
и томоу ѿдиномоу послѣужиши. д. тѣгда остави и ди-
 воль, и се ангели пристѣпиша и слоужаахъ ѿмоу.
в. слышавъ же Исоусъ яко Иоанъ прѣданъ въсть,
 отиде въ Галилею, г. и оставъ Назаретъ пришедъ
 въсели са въ Капернаоумъ въ поморіе въ прѣдѣлахъ
 завоулонихъ и нефѣдалимаихъ, д. да съвѣдетъ са
 реченою Исаниемъ пророкомъ глаголюштемъ · е. земле
завоулони и земле нефѣдалимаи, пѣть морю обѣ онъ
полъ Иордана, Галилея ѧзыкъ, з. людіе сѣдѣшти
въ тѣмѣ видѣша свѣтъ великъ, и сѣдѣштей въ странѣ
 и сѣни смрътънѣй, свѣтъ въснѧ имъ. з. отъ толи
 начатъ Исоусъ проповѣдати и глаголати · покайте са
приближи бо са цѣсарьствіе небесною. и. ходѧ же
при мори галилейсткіемъ видѣ два брата, Симона
нарицаемаго Петра и Иандрея брата ѿмоу, въмѣта-
ѣшта мрѣжа въ моріе · вѣста бо рѣбитва. д. и рече
 има · идѣта по мѣнѣ, и сътвори ѧ лавица чловѣ-
комъ. к. она же авніе оставльша мрѣжа по нѣмъ идоста.
ка. и прѣшедъ отъ тѣдоу оузырѣ ина два брата, Иа-
кова Зеведеога и Иоана брата ѿмоу, въ корабли съ
Зеведеомъ отцемъ ѿю завазѣшта мрѣжа свою, и
възѣва ѧ · кв. она же авніе оставльша корабль и отца
своего по нѣмъ идоста. кв. и проходялаше Исоусъ въсѣ

Галилеѣ, оуча на сѣбориштихъ ихъ и проповѣдаѣ
 евангелиѣ цѣсарьствни и исцѣлѣнѣ вѣсакъ неджгъ и
вѣсакъ извж въ людехъ. кд. и изиде слоухъ его по
вѣсей Сурни. и приведоша къ нѣмоу вѣса болаштѣнѣ
различны неджгъ и страстьми одръжимыѣ, и бѣсь-
ныѣ и мѣсачныѣ и зѣлѣ неджгъ имжштѣнѣ и осла-
бленыѣ жилами, и исцѣли ѣа. кѣ. и по нѣмь идоша
народи мънози отъ Галилеѣ и Декаполѣ и отъ Иероу-
салима и Иудеѣ и съ оного полоу Иордана.

Г Л Я В Я. ѳ.

Оузърѣвъ же народы мъногы възиде на горѣ
 и ѣко сѣде, пристѣпиша къ нѣмоу оученици его.
в. и отъврѣзъ оуста своѣ оучааше ѣа глаголю г. бла-
жени ништи доухомъ, ѣко тѣхъ ѣсть цѣсарьствнѣ
небесноѣ. д. блажени плачжшти са, ѣко ти оутѣ-
шати са. ѳ. блажени кротѣци, ѣко ти наслѣдати зе-
мляѣ. з. блажени алѣчжштей и жажджштей правды,
ѣко ти насытати са. з. блажени милостивни, ѣко ти
помиловани бждѣти. и. блажени чисти срѣдцемъ,
ѣко ти бога оузѣрати. д. блажени сѣмирыжштей, ѣко
ти сынове божи нарекжти са. і. блажени изгнани
правды ради, ѣко тѣхъ ѣсть цѣсарьствнѣ небесноѣ.
л. блажени ѣсте ѣгда поносати вамъ и ижденжти и ре-
кжти вѣсакъ зѣлѣ глаголю на вѣ лѣжжште мене ради.
к. радоуйте са и веселите са, ѣко мъзда ваша мънога

ІЕСТЬ НА НЕБЕСЕХЪ. ТАКО БО ИЗГЪНАША ПРОРОКЪ ИЖЕ БЫ-
 ША ПРѢЖДЕ ВАСЪ. ГІ. ВЪ ІЕСТЕ СОЛѢ ЗЕМЛѢНА. АШТЕ СОЛѢ
 ОБОУІАЕТЬ, ЧИМЪ ОСОЛИТЬ СѦ; НИ ВЪ ЧЕСОМЪЖЕ КРѢПИТЬ
 СѦ КЪ ТОМОУ, НЪ ИСЫПАНА БЖДЕТЬ ВЪНЪ И ПОПИРАЕМА
 ЧЛОВѢКЪ. ДІ. ВЪ ІЕСТЕ СВѢТЪ ВЪ СЕМОУ МИРОУ. НЕ МОЖЕТЬ
 ГРАДЪ ОУКРЫТИ СѦ ВРЪХОУ ГОРЫ СТОЯ, ЕІ. НИ ВЪЖАГА-
 ЖТЬ СВѢТІЛЬНИКА И ПОСТАВЛЯЮТЪ ІЕГО ПОДЪ СПЖДОМЪ,
 НЪ НА СВѢШТЪНИЦѢ, ДА СВѢТИТЬ ВЪ СѢМЪ ИЖЕ ВЪ ХРА-
 МИНѢ СЖТЬ. СІ. ТАКО ДА ПРОСВѢТИТЬ СѦ СВѢТЪ ВАШЪ
 ПРѢДЪ ЧЛОВѢКЪ, ДА ОУЗЪРАТЬ ВАША ДОБРАЯ ДѢЛА И ПРО-
 СЛАВАТЬ ОТЬЦА КАШЕГО ИЖЕ ІЕСТЬ НА НЕБЕСЕХЪ. ЗІ. НЕ
 МЪНИТЕ ІАКО ПРИДОХЪ РАЗОРИТЬ ЗАКОНА ИЛИ ПРОРОКЪ. НЕ
 ПРИДОХЪ РАЗОРИТЬ, НЪ НАПЛЪНИТЬ. ИІ. АМИНЪ ГЛАГОЛЖ
 ВАМЪ, ДОНЪДЕЖЕ ПРѢИДЕТЬ НЕБО И ЗЕМЛѦ, ПИСМА ІЕДИНО
 ИЛИ ІЕДИНА ЧРЪТА НЕ ПРѢИДЕТЬ ОТЬ ЗАКОНА, ДОНЪДЕЖЕ
 ВЪСА БЖДЖТЬ. ДІ. ИЖЕ АШТЕ ОУБО РАЗОРИТЬ ІЕДИНЖ ЗАПО-
 ВѢДИИ СИХЪ МАЛЫИХЪ И НАОУЧИТЬ ТАКО ЧЛОВѢКЪ, МЪНИИ
 НАРЕЧЕТЪ СѦ ВЪ ЦѢСАРЬСТВИИ НЕБЕСЬНІЕМЪ. А ИЖЕ СЪТВО-
 РИТЬ И НАОУЧИТЬ, СЪ ВЕЛИКЪ НАРЕЧЕТЪ СѦ ВЪ ЦѢСАРЬСТВИИ
 НЕБЕСЬНІЕМЪ. К. ГЛАГОЛЖ БО ВАМЪ ІАКО АШТЕ НЕ ИЗБЖ-
 ДЕТЬ ПРАВЪДА ВАША ПАЧЕ КЪНИЖЬНИКЪ И ФАРИСЕЙ, НЕ ИМА-
 ТЕ ВЪНИТИ ВЪ ЦѢСАРЬСТВО НЕБЕСЬНОЮ. КА. СЛЫШАСТЕ ІАКО
 РЕЧЕНО БЫСТЬ ДРЕВЪНИИМЪ. НЕ ОУБИЕШИ. ИЖЕ БО АШТЕ
 ОУБИЕШЬ, ПОВИНЫНЪ ІЕСТЬ СЖДОУ. КВ. АЗЪ ЖЕ ГЛАГОЛЖ
 ВАМЪ ІАКО ВЪСАКЪ ГНѢВАЮЩІ СѦ НА БРАТА СВОІЕГО ИСПЫТИ
 ПОВИНЫНЪ ІЕСТЬ СЖДОУ. ИЖЕ БО АШТЕ РЕЧЕТЪ БРАТОУ СВОІЕ-
 МОУ РАКА, ПОВИНЫНЪ ІЕСТЬ СЪНЪМИШТОУ. ИЖЕ АШТЕ РЕ-
 ЧЕТЪ БОУИ, ПОВИНЫНЪ ІЕСТЬ КЪ ГЕІЕНЪИЖ ОГНЪИЖ.
 КГ. АШТЕ ОУБО ПРИНЕСЕШИ ДАРЪ ТВОЙ КЪ ОЛТАРІЕВИ И ТОУ

поманеши яко братъ твой имать чѣто на тѣ, кд. остави
 тоу даръ твой прѣдъ олтаріемъ и иди прѣжде съмири
 сѧ съ братомъ своимъ, и тѣгда пришьдъ принеси даръ
 свой. ке. бжди оувѣштаваѧ сѧ съ сжпѣремъ своимъ
 дондеже ꙗси на пѣти съ нимъ, да не кѣгда тѣ прѣ-
 дастъ сжпѣрь сѣдин и сѣдий тѣ прѣдастъ слоузѣ, и въ
 тѣмъницѣ вѣврѣжетъ тѣ. кс. аминѣ глаголюжъ тебѣ, не
 изидеши отъ тѣдѣ дондеже издаси послѣдній ко-
 драмѣтъ. кз. слышасте яко речено быстъ древнимъ: не
 прѣлюбѣ сътвориши. ки. азъ же глаголюжъ вамъ яко
 всакъ възрѣвѣи на женѣ съ похотиж оуже прѣлюбѣ
 ꙗсть сътвориѧ съ неѣж въ срѣдци своемъ. кд. аште
 же око твое десною съблжнѣетъ тѣ, изъми ꙗ и
 отъврѣзи ꙗ отъ себе. оуніе оубо ти ꙗсть да погыбнетъ
 ꙗдинѣ отъ оудѣ твоихъ а не все тѣло твое въврѣже-
но вждетъ въ геѣнѣнѣ. л. и аште десная твоя рѣка
 съблжнѣетъ тѣ, отъскѣци ѣж и врѣзи отъ себе. оуніе
оубо ти ꙗсть да погыбнетъ ꙗдинѣ отъ оудѣ твоихъ а
 не все тѣло твое въврѣжено вждетъ въ геѣнѣнѣ.
ла. речено же быстъ яко иже аште поуститъ женѣ своѣж,
 да дастъ ꙗѣи кѣнигы распоустѣнѣѧ. лв. азъ же гла-
 голюжъ вамъ яко всакъ поуштаѧ женѣ своѣж развѣ сло-
 весе блжднааго творитъ ѣж прѣлюбѣ дѣяти, а иже
 аште подъвѣгж пометъ прѣлюбѣ творитъ. лг. пакы
 слышасте яко речено быстъ древнимъ: не въ лѣжж
 клѣни сѧ, въздаси же господевн клатвѣ твоя. лд. азъ
 же глаголюжъ вамъ не клати сѧ отънждѣ, ни небомъ, яко
 прѣстолъ ꙗсть божнй, лѣ. ни землеѣж, яко подъножнѣ
 ꙗсть ногоу ꙗго, ни Иероусалимомъ, яко градъ ꙗсть

великаго цѣсаря, лс. ни главоѣж своѣѣж кѣъни сѣ, ꙗко
 не можеша власа єдино҃го вѣла ли чрѣна сѣтворити.
лз. бѣди же слово ваше ꙗѣ ꙗѣ, ни ни · лихоѣ же сиухъ
 отъ неприязни єсть. ли. слышасте ꙗко речено бѣсть ·
 око за око и зѣбѣ за зѣбѣ. лр. азъ же глаголюж вамъ не
 противити сѣ зѣлоу · и аште тѣ кѣто оударитъ вѣ
 десѣнжѣ ланитѣ, обрати ємоу и дроугѣж. м. и хо-
 таштоуоумоу сѣдъ прияти сѣ товоѣж и ризѣ твоѣж вѣз-
 ати, отъпоустити ємоу и срачицѣ твоѣж. ма. аште
 кѣто поиметь тѣ по силѣ пыприште єдино, иди сѣ нимъ
 двѣ. мв. просаштоуоумоу оу тебе дай, и хоташтааго
 оу тебе зѣати не отъврати. мг. слышасте ꙗко речено
 бѣсть · вѣзлюбиши искрѣнаго своѣго и вѣзненавиди-
 ши врага своѣго. мд. азъ же глаголюж вамъ · любите
 врагы ваша, благословите кѣънжштѣѣ вѣ, добро тво-
рите ненавидѣштинимъ васъ и молитѣ сѣ за твораштѣѣ
вамъ напасти и изгонаштѣѣ вѣ, ме. ꙗко да бѣдете
 сынове отъца вашего иже єсть на небесехъ, ꙗко слышѣ
 своѣ слышѣ на зѣлы и на бл҃гы и дѣждитъ на
 правѣдны и на неправѣдны. мс. аште вѣзлюбите
 любаштѣѣ вѣ, кѣж мѣзѣ имате; не и мѣтарнѣ то-
 же творать; мз. и аште цѣлоуѣте дроугы ваша
 тѣкъмо, чѣто лихо творите; не и мѣтарнѣ ли тако
 творать; ми. бѣдѣте оубо вѣ сѣврѣшени ꙗко отъць
 вашъ небесный сѣврѣшенъ єсть.

Г Л А В А . 5 .

БѢНІЕМЛАНТЕ МИЛОСТЫНІЖ ВАШЖ НЕ ТВОРИТИ ПРѢДЪ
 ЧЛОВѢКЪ ДА ВИДИМИ БЖДЕТЕ ИМИ . АШТЕ ЛИ ЖЕ НИ, МЪЗДЫ
 НЕ ИМАТЕ ОТЪ ОТЬЦА ВАШЕГО ИЖЕ ІЕСТЬ НА НЕБЕСЕХЪ .
 В . ІЕГДА ОУБО ТВОРИШИ МИЛОСТЫНІЖ , НЕ ВЪСТРЖБИ ПРѢДЪ
 СОБОЖ , ІАКОЖЕ ЛИЦЕМѢРИ ТВОРАТЬ ВЪ СЪНЬМИШТИХЪ И
 ВЪ СТЫГНАХЪ , ІАКО ДА ПРОСЛАВАТЬ СЯ ОТЪ ЧЛОВѢКЪ .
 АМИНѢ ГЛАГОЛЕЖ ВАМЪ , ІАКО НЕ ВЪСПРИИМЖТЬ МЪЗДЫ СВО-
 ІЕЯ . Г . ТЕБѢ ЖЕ ТВОРАШТОУ МИЛОСТЫНІЖ ДА НЕ ЧОУІЕТЬ
 ШОУЙЦА ТВОЯ ЧЪТО ТВОРИТЬ ДЕСЬНИЦА ТВОЯ , Д . ІАКО ДА
 БЖДЕТЬ ТИ МИЛОСТЫНИ ВЪ ТАЙНѢ . И ОТЬЦЬ ТВОЙ ВИДАЙ
 ВЪ ТАЙНѢ ТЪ ВЪЗДАСТЬ ТЕБѢ ІАВѢ . Е . И ІЕГДА МОЛИШИ
 СЯ , НЕ БЖДИ ІАКО ЛИЦЕМѢРИ , ІАКО ЛЮБАТЬ НА СЪНЬМИ-
 ШТИХЪ И НА СТЫГНАХЪ И НА РАСПЖТНИХЪ СТОЯШТЕ МО-
ЛИТИ СЯ , ДА ІАВАТЬ СЯ ЧЛОВѢКОМЪ . АМИНѢ ГЛАГОЛЕЖ
 ВАМЪ , ІАКО НЕ ВЪСПРИИМЖТЬ МЪЗДЫ СВОІЕЯ . З . ТЫ ЖЕ
 ІЕГДА МОЛИШИ СЯ , ВЪЛѢЗИ ВЪ КЛѢТЬ СВОЮ И ЗАТВОРИ
 ДВѢРИ СВОЯ И ПОМОЛИ СЯ ОТЬЦОУ ТВОІЕМОУ ВЪ ТАЙНѢ .
 И ОТЬЦЬ ТВОЙ ВИДАЙ ВЪ ТАЙНѢ ВЪЗДАСТЬ ТЕБѢ ІАВѢ .
 З . МОЛАШТЕ ЖЕ СЯ НЕ ЛИХО ГЛАГОЛИТЕ ІАКО ІАЗЫЧЬНИЦИ .
 МЪНАТЬ БО СЯ ІАКО ВЪ МЪНОЗѢ ГЛАГОЛАНИИ СВОІЕМЪ ОУСЛУ-
 ШАНИ БЖДЖТЬ . И . НЕ ОУБО ОУПОДОБИТЕ СЯ ИМЪ . ВѢСТЬ
 БО ОТЬЦЬ ВАШЪ ИХЪЖЕ ТРѢБКОУІЕТЕ ПРѢЖДЕ ВАМЪ ПРОСИТИ
 ОУ НЕГО . Д . ТАКО ОУБО МОЛИТЕ СЯ ВЪ ОТЬЧЕ НАШЪ ИЖЕ
 ІЕСИ НА НЕБЕСЕХЪ , ДА СВАТИТЬ СЯ ИМА ТВОЮ , І . ДА
 ПРИДЕТЬ ЦѢСАРЬСТВОІЕ ТВОЮ , ДА БЖДЕТЬ ВОЛЯ ТВОЯ ІАКО
 НА НЕБЕСИ И НА ЗЕМЛИ . АІ . ХЛѢБЪ НАШЪ НАСЖИШТЬНІЙ

ДАЖДЪ НАМЪ ДЪНЬСЬ, кѣ. и ОСТАВИ НАМЪ ДЛЪГЫ НАША
ЯКОЖЕ И МЫ ОСТАВЛѦЕМЪ ДЛЪЖНИКОМЪ НАШИМЪ, гѣ. и
 не въведи насъ въ искушениѣ; нѣ избави насъ отъ
 лжкаваго, яко твоѣ юсть цѣсарьство и сила и слава въ
 вѣкы аминь. дѣ. аште бо ОТЪПОУСТАЕТЕ ЧЛОВѢКОМЪ
СЪГРѢШЕНИИ НУХЪ, ОТЪПОУСТИТЬ И ВАМЪ ОТЬЦЬ ВАШЬ НЕ-
БЕСЪНЪЙ. еѣ. аште ли же не ОТЪПОУСТАЕТЕ ЧЛОВѢКОМЪ
СЪГРѢШЕНИИ НУХЪ, ни ОТЬЦЬ ВАШЬ ОТЪПОУСТИТЬ ВАМЪ
СЪГРѢШЕНИИ ВАШИХЪ. зѣ. югда же постите сѧ, не бждѣте
 яко оупокрити сѣтъни просмраждажтъ бо лица своѧ, яко
 да ИВАТЬ Сѧ ЧЛОВѢКОМЪ ПОСТАШТЕ Сѧ. аминь глаголюж
 вамъ, яко не въспримжтъ мьзды своѣѧ. зѣ. ты же
 поста сѧ помажи главлж твоѣж и лице твоѣ оумьй,
нѣ. яко да не ИВИШИ Сѧ ЧЛОВѢКОМЪ ПОСТА Сѧ, нѣ ОТЬ-
ЦОУ ТВОЕМОУ ИЖЕ ЮСТЬ ВЪ ТАИНѢ. и ОТЬЦЬ ТВОЙ ВИДѦЙ
ВЪ ТАИНѢ ВЪЗДАСТЬ ТЕБѢ ИВѢ. дѣ. не съкрывайте СЕБѢ
СЪКРОВИШТЬ НА ЗЕМЛИ, идеже чрѣвь и тьла тьлитъ, и
 идеже татнѣ ПОДЪКОПАВАЖТЬ И КРАДЖТЬ. кѣ. съкрывайте
 же СЕБѢ СЪКРОВИШТЕ НА НЕБЕСИ, идеже ни чрѣвь ни тьла
 тьлитъ, и идеже татнѣ НЕ ПОДЪКОПАВАЖТЬ НИ КРАДЖТЬ.
ка. идеже бо юсть СЪКРОВИШТЕ ВАШЕ, тоу бждеть и
 срѣдце ваше. кѣ. свѣтильникъ тѣлоу юсть око. аште
 оубо бждеть око твоѣ просто, все тѣло твоѣ свѣтло
 бждеть. кѣ. аште ли же око твоѣ лжкаво бждеть, все
 тѣло твоѣ тьмно бждеть. аште оубо свѣтъ иже въ
 тебѣ тьма юсть, то тьма кольми. кѣ. никътоже мо-
 жеть ДВѢМА ГОСПОДИНОМА РАКОТАТИ любо юдиногю
 възненавидить а друугаго възлюбить, ли юдиногю
 дрѣжитъ сѧ а о друугѣ юемъ неродити начьнетъ. не мо-

жете богоу работати и мамонѣ. кѣ. сего ради глаголюж
 вамъ, не пыцѣте са доушею вашею чьто есте и чьто
 пиете, ни тѣломъ вашимъ въ чьто облѣчете са. не доу-
 ша ли больши естъ пишта, и тѣло одежда; кѡ. въ-
 зрите на пѣтица небесныхъ, яко не сѣжтъ ни жыють
 ни сѣбирають въ жытницю, и отць вашъ небесный
питѣеть я. не вѣ ли паче ихъ доучше есте; кѡ. кѣто
 же отъ васъ пекы са можетъ приложити тѣлеси своему
лакѣтъ единъ; кн. и о одежди чьто са печете; сѣмо-
трите кринъ сельныхъ, како растжтъ. не трождають
са ни проджтъ. кд. глаголюж же вамъ яко ни Соломонъ
въ всей славѣ своей облѣче са яко единъ отъ сихъ.
л. аште же сѣно сельное днесь сжштею а оутрѣ въ
пешть въмѣтаемо богъ одѣеть такъ, кольми паче
васъ, маловѣри; ла. не пыцѣте са оубо глаголюште.
чьто естъ или чьто пиетъ или чимъ одеждетъ са;
лв. вскхъ во сихъ языци иштжтъ. вѣсть бо отць
вашъ небесный яко трѣбоуете сихъ вскхъ. лг. ишта-
те же прѣвѣю цѣсарствна воина и правды его, и си
вса приложатъ са вамъ. лд. не пыцѣте са оубо на
оутрѣи. ибо оутрѣи днень попечетъ са о своихъ. довъ-
леть дни зѣлока своа.

Г Л Я В Я . 3 .

Не сждите, да не сждими вждете. в. и мѣже во
 сждомъ сждите сждить сѧ вамъ, и въ нѣже мѣрж мѣ-
 рите възмѣрить сѧ вамъ. г. чѣто же видиши сжчыць
 иже юсть въ очеси брата твоего, а брѣвѣна юже юсть
 въ очеси твоємъ не чоуѣши; д. или како речеши братоу
 твоємоу остави изъмж сжчыць изъ очесе твоего; и се
 брѣвѣно въ оцѣ твоємъ. е. лицемѣре, изъми прѣвѣне
 брѣвѣно изъ очесе твоего, и тѣгда оузѣриши изати
 сжчыць изъ очесе брата твоего. з. не дадите свѣтаго
 пѣсомъ, ни поврѣзѣте висѣръ вашихъ прѣдъ свини-
 ями, да не попержѣтѣ нхъ ногами своими и вращѣше сѧ
 растрѣгнжѣтѣ въ. з. просите, и дасть сѧ вамъ ишта-
 те, и обратѣте тѣцѣтѣ, и отѣврѣзѣтѣ сѧ вамъ.
 и. всакъ во просѣи приѣмлюеть, и иштаи обрѣтають,
 и тѣкжштоуоумоу отѣврѣзѣтѣ сѧ. д. или кѣто юсть отъ
 васъ чловѣкъ, югоже аште въспросить сынъ юго хлѣ-
 ба, юда камень подасть юмоу; е. или аште рыбѣ въсп-
 просить, юда змиж подасть юмоу; ж. аште оубо
 въ лжкѣви сжште вѣсте дѣлѣния блага дѣлѣти чадомъ
 вашимъ, кольми паче отѣцѣ вашъ иже юсть на небесехъ
 дасть блага просѣштинмъ оу нѣго. в. вса оубо юлика
 аште хоштѣте да творѣтѣ вамъ чловѣци, тако и въ
 творите имъ се бо юсть законъ и пророци. г. въни-
 дѣтѣ жзѣкыими враты, яко пространа врата и широкъ
 пѣтъ въводѣи въ пагоубѣж, и мѣнози сжѣтѣ въходѣ-
 штѣи имъ. д. чѣто жзѣка врата и тѣксѣнъ пѣтъ въводѣи

въ животъ, и мало ихъ ѣсть иже и обрѣтають.
 41. вѣнемлите же отъ лъжепророкъ, иже приходать къ
вамъ въ одеждахъ овчахъ, вѣнхтърь же сѣтъ вѣлци
хыштьници. 42. отъ плодъ ихъ познаете ѡ: ѡда обѣ-
 ѣмлятъ отъ трѣниа гроздиѣ или отъ вѣчьць смо-
 къви; 43. тако и всако дрѣво плодъы добры тво-
 ритъ, а зѣло дрѣво плодъы зѣлы творить. 44. не можетъ
 дрѣво добро плодъ зѣлъ творити, ни дрѣво зѣло плодъ
 добръ творити. 45. всако оубо дрѣво не творяштьѣ
плода добра посѣкають сѧ и въ огнь вѣмѣтають сѧ.
 46. тѣмъже оубо отъ плодъ ихъ познаете ѡ. 47. не
 всакъ глаголай ми господи господи вѣнидетъ въ цѣ-
 сарство небесъноѣ, нѣ творяй воляж отьца моего иже
 ѣсть на небесехъ. 48. мънози рекхтъ ми въ тѣ днь
 господи, господи, не твоимъ ли именемъ пророчество-
 вахомъ, не твоимъ ли именемъ бѣсѣы изгонихомъ и тво-
 имъ именемъ силы мъногы сътворихомъ; 49. и тѣгда
исповѣмъ имъ ѡко николиже знахъ васъ. отидѣте отъ
 мене дѣлающтей безаконнѣ. 50. всакъ оубо иже слы-
 шить слова моѧ си и творить ѡ, оуподобляж и мжжоу
мждроу, иже създа храминж свож на камени. 51. и
 съниде дѣждь и придоша рѣкы и дѣхнжша вѣтри и
нападоша на храминж тѣ, и не паде сѧ. основана бо бѣ
 на камени. 52. и всакъ слышай слова моѧ си и не
творя ихъ оуподобитъ сѧ мжжоу боую, иже създа хра-
минж свож на пѣсѣцѣ. 53. и съниде дѣждь и придоша
 рѣкы и дѣхнжша вѣтри и опрѣша сѧ въ храминж тѣ,
 и паде сѧ, и бѣ падениѣ ѡѡ вѣлиѣ. 54. и бѣсть ѡгда
съконьча исоусъ слова си, дивашахъ сѧ народи о

оучении его: кд. вѣ бо оуча яхъ яко власть имъ, и не
яко кѣнижъкици ихъ.

Г Л Я Б Я. ѿ.

Бъшдъшоу же іемоу съ горы, въ слѣдъ его
идоша народи мѣнози. в. и се прокаженъ пристѣплъ
каиниаше са іемоу глагола: господи, аште хощеши,
можеши ма очистити. г. и простѣръ ржжж коснж са
іемоу Ісоусъ глагола: хощѣ, очисти са. и авиѣ очи-
сти са проказа его. д. и рече іемоу Ісоусъ: виждь ни-
комуже не повѣждь, нѣ шдѣ покажи са ниреови, и
принеси даръ иже повелѣ Мойсий, въ сѣвѣдѣннѣ имъ.
е. въшдъшоу же іемоу въ Каперѣнаоумъ, пристѣпи къ
іемоу сѣтъникъ, мола са іемоу з. и глагола: госпо-
ди, отрокъ мой лежитъ въ домоу ославленъ, лютѣ
страждѣ. з. и глагола іемоу Ісоусъ: азъ пришдѣ исцѣ-
лѣж и. и. и отвѣштавъ сѣтъникъ рече: господи, нѣ къ
достоинъ да подѣ кровъ мой вѣнидеши: нѣ тѣкъ мо-
рьци слово, и исцѣлѣиетъ отрокъ мой. д. нео азъ
чловѣкъ іемъ подѣ владыкож, имъ подѣ собож
войны, и глагола іемоу: иди, и идеть, и дроугоуоу-
моу: прииди, и приидеть, и рабоу моіемоу: сѣтвори
се, и сѣтворить. и. слышавъ же Ісоусъ диви са и
рече градѣштнимъ по ніемъ: аминъ глагола вамъ,
ни въ Израилѣ толикы вѣрѣ обрѣтоухъ. л. глагола же
вамъ яко мѣнози отъ вѣстокъ и западъ приидѣтъ и

вѣзлагхть съ Ивраломомъ и Исаакомъ и Иаковомъ въ
 цѣсарьствни небескнѣемъ. vi. а сынове цѣсарьствни
 изгнани бждхть въ тѣмъ кромѣшныжъ тоу бждеть
 плачь и скръжьть зжбомъ. vi. и рече Исоусъ сътъни-
коу иди, и якоже вѣрова бжди тебѣ. и исцѣлѣ отрокъ
 его въ тѣ часѣ. и вѣзраштѣ сѧ сътъникъ въ домъ
 свой въ тѣ часѣ обрѣте и сѣдрава. di. и пришѣдъ Исоусъ
 въ домъ Петровъ видѣ тѣштѣ его лежащѣ и огнемъ
жегомъ. ei. и прикоснѣ сѧ ржцѣ юемъ, и остави ж огнь,
 и вѣста, и слоужаше юмоу. si. поздѣ же вѣвѣшоу
приведоша юмоу вѣсынѣ мъногы, и изгнѣ доухѣ
словомъ и всѣ неджжнѣ исцѣли, zi. яко да сѣбѣ-
детѣ сѧ реченою пророкомъ Исаниемъ глаголюштемъ · тѣ
неджгѣ наша вѣсприятѣ и волѣзни понесе. ii. оу-
зврѣвъ же Исоусъ мъногы народѣ окрѣстѣ себе повелѣ
ити на онѣ полѣ. di. и пристѣпѣ юдинѣ кнѣи гнѣчнѣ
рече юмоу · оучителю, идѣ по тебѣ яможе колиждо иде-
ши. k. и глагола юмоу Исоусъ · лиси извинѣ имѣтъ и
пѣтица небескнѣ гнѣзда, а сынѣ чловѣчскѣ ни
иматѣ кѣде главѣ подѣклонити. ka. дроугнѣ же отѣ
оученикѣ юмоу рече кѣ ниемоу · господи повели ми прѣжде
ити и погрети отѣца моѣго. kv. Исоусъ же глагола юмоу ·
гради по мѣнѣ, и остави мрѣтвѣ погрети своѣ мрѣ-
твѣца. kg. и вѣлѣзѣшоу юмоу въ корабѣ, по ниемъ и-
доша оученици его. kd. и се трѣсѣ великѣ быстѣ въ мо-
ри, яко покрывати сѧ корабѣю вѣлнами · тѣ же сѣпааше.
ke. и пришѣдѣше оученици его вѣзкоудиша и глаголюш-
те · господи, сѣпаси нѣ · погыбаемъ. ks. и глагола
имѣ · чѣто страшкнѣ иесте, маловѣри · тѣгда вѣставѣ

запрѣти въ тромъ и морю, и бысть тишина велика. кз. чловѣци же чюднша сѧ глаголюшѣ: кто съ естъ, яко въ три и моріе послушають іего; ки. пришѣдъшоу іемоу на онъ полъ въ странѣ геръгесиньскѣ, сърѣктоста и два вѣсьна отъ гробъ исходашѣ, люта зѣло, яко не мошти никомоу же минжти пѣтемъ тѣмъ. кд. и се възъписта глаголюшѣ: что естъ нама и тебѣ, Іисусе, сыне божий; пришѣлъ іеси сѣмо прѣжде врѣмене мжитъ насъ. л. вѣ же далече отъ нѣю стадо свиний мѣного пасомо. га. вѣси же молаухъ и глаголюшѣ: аште изгоннши нѣ, повели намъ нти въ стадо свиное. лв. и рече имъ: идѣте. они же ишѣдъше идоша въ стадо свиное. и се дѣнѣ оустрѣми сѧ стадо все по брѣгоу въ моріе, и оутопоса въ водахъ. лг. пасжштей же вѣжаша, и шѣдъше въ градъ възвѣстиша вса, и о вѣсьноую. лд. и се всъ градъ изиде противъ Іисусови, и видѣвъше и молиша да бы прѣшѣлъ отъ прѣдѣлъ ихъ.

Г Л Я Б Я. д.

И възлѣзъ въ корабль прѣиде, и прииде въ свой градъ. в. и се принесоша іемоу ослабленъ жилами на одрѣ лежащъ. и видѣвъ Іисусъ вѣрж ихъ рече: ослабленоуоумоу: дрѣзай, чадо, отъпоуштають сѧ грѣси твои. г. и се іетери отъ кѣнижъникъ рекоша въ себѣ: съ хоульствоуютъ. д. и видѣвъ Іисусъ помышленнѣ ихъ рече: вѣскжжъ мыслите вы зѣло въ срѣдцихъ

вашихъ; ѳ. чьто бо ѳсть оудовѣе, рѣшти ослабаѳену-
оумоу отъпоуштажть сѧ грѣси твои, или рѣшти вѣста-
 ни и ходи; ѱ. нѣ да оувѣете яко власть имать сынѣ
 чловѣчь на земли отъпоуштати грѣхы, тѣгда глагола
ослабаѳенуоумоу вѣстани и вѣзьми одрѣ твой, и иди
 въ домъ твой. ѳ. и вѣставъ иде въ домъ свой. ѳ. ви-
 дѣвъше же народи чюднша сѧ и прославиша бога давѣ-
 шааго власть такж чловѣкомъ. ѳ. и прѣхода Исоусъ отъ
 тждоу видѣ чловѣка на мытѣници сѣдашта, именовъ
Матѣдеи, и глагола ѳмоу по мѣнѣ гради. и вѣставъ по-
 неемъ иде. ѳ. и вѣстѣ ѳмоу вѣзлежаштоу въ домоу, и се
 мѣнози грѣшѣници и мытарнѣ пришѣдѣше вѣзлежаахж
 съ Исоусомъ и съ оученикы ѳго. ѳ. и видѣвъше фариसेи
 глаголаахж оученикомъ ѳго по чьто съ мытари и съ грѣ-
 шѣникы ѳсть оучитель вашъ; ѳ. Исоусъ же рече имъ
 не трѣккоужть сѣдравни врача, нѣ колаштей. ѳ. шѣдѣше
 наоучите сѧ чьто ѳсть милостѣни хоштѣ а не жрѣ-
 твѣ. не придохъ призвать правѣдѣникъ, нѣ грѣшѣ-
 никъ, на покашнѣ. ѳ. тѣгда пристѣпнша къ ѳмоу
 оученици Иоанови глаголашше по чьто мы и фариसेи
 постимъ сѧ мѣного, а оученици твои не постѣтѣ сѧ;
 ѳ. и рече имъ Исоусъ ѳеда можть сынове брачьнии
 плакати сѧ донѣдеже съ ними ѳсть женихъ; приджть
 же дѣниѣ ѳгда отиметь сѧ женихъ отъ нихъ; и
 тѣгда постѣтѣ сѧ. ѳ. никѣтоже бо не пристаѣиѣтъ
пристаѣиениа плата невѣѣиѣна ризѣ ветѣскѣ вѣзьметъ
 бо конѣчинж своѣж отъ ризы, и больши дѣра вѣдетъ.
 ѳ. ни вѣливажть вина нова въ мѣхы ветѣхы: аште ли
 же ни, то просѣджть сѧ мѣси, и вино пролѣиѣтъ сѧ и

мѣси погыбнѣхъ: нѣ вино ново въ мѣхѣхъ новыхъ вѣли-
 вахъ, и окое съблюдетъ сѧ. нѣ. сиде ѿмоу глаголахъ-
штоу къ нимъ, се князь нѣкый вѣшдѣ кланяше сѧ
ѿмоу, глагола яко дѣшти мои нѣнѣ оумрѣтъ: нѣ
пришдѣ възложи на нѣ рѣжж твоѣ, и оживетъ. ѿѣ. и
вѣставъ Исоусъ по нѣмъ идѣаше, и оученици ѿго.
кѣ. и се жена кръвоточива дѣк на десѣте лѣтѣ имѣшти
пристѣпаша сѣ зади прикоснѣ сѧ възкриши ризы ѿго:
кѣ. глаголаше бо въ себѣ: аште тѣкъмо прикоснѣ сѧ
ризы ѿго, съпасена бѣдѣ. кѣ. Исоусъ же обрашѣ сѧ и
видѣвъ ѿ рече: дрѣзай, дѣшти, вѣра твоѣ съпасае тѣ.
и съпасена бѣстѣ жена отѣ часа того. кѣ. и пришдѣ
Исоусъ въ домъ княжѣ и видѣвъ сопыца и народъ
мѣвѣштѣ глагола имѣ: кѣ. отидѣте: не оумрѣ бо дѣ-
вица, нѣ съпитъ. и рѣглахъ сѧ ѿмоу. кѣ. ѿгда же
изгнѣнѣ бѣстѣ народъ, вѣшдѣ ѣтъ ѿ за рѣжж, и
вѣста дѣвица. кѣ. и изиде вѣстѣ си по всѣй земли той.
кѣ. и прѣходаштоу отѣ тѣдоу Исоусовѣ по нѣмъ идоста
два сѣпѣца зовѣшта и глаголахъ: помилоуи на, сыноу
Давыдовѣ. кѣ. пришдѣшоу же ѿмоу въ домъ пристѣ-
пѣста къ нѣмоу сѣпѣца, и глагола има Исоусъ: вѣроуѣ-
та ли яко мож се сътворити; глаголаста ѿмоу: ѿей го-
споди. кѣ. тѣгда прикоснѣ сѧ очесоу има глаголахъ: по вѣ-
рѣ ваю вѣди вама. ѿ. и отѣврѣзоста сѧ очи има. и за-
прѣкти има Исоусъ глаголахъ: блюдѣта, да никѣтоже не оу-
вѣстѣ. ѿ. она же ишдѣша прославиѣта и по всѣй земли
той. ѿ. тѣма же исходаштема, се приведоша къ нѣмоу
члѣкъкъ нѣкъ вѣснѣ. ѿ. и изгнѣноу вѣсоу проглагола
нѣкъкъ. и дивѣша сѧ народи глаголахъте: николиже ѣви

са тако въ Израили. лд. а фарисеи глаголаахъ о князи
вѣкъ изгонить вѣкъ. ле. и проходилаше Иисусъ грады
всѣ и вси, оуча на събориштихъ ихъ и проповѣдаа
евангеліе цѣсарьствія и исцѣлѣнъ всакъ неджгъ и вса-
кж ѡзж въ людехъ. лз. видѣвъ же народы милосрѣдо-
ва о нихъ, якоже вѣахъ съматени и поврѣжени яко
овьца не имаша пастыря. лз. тѣгда глагола оучени-
комъ своимъ жатва оубо многа, а дѣлатель мало.
ли. молите са оубо господиноу жатвѣ, яко да изведетъ
дѣлателя на жатвѣ своѣхъ.

Г Л Я Б Я.

И призъвавъ оба на десѣте оученика своѣхъ, дасть
имъ власть на доусѣхъ нечистыхъ, да изгонятъ ѡ,
и исцѣлѣтъ всакъ неджгъ и всакж болѣзнь. в. обѣма
же на десѣте апостола имена сѣтъ си. пръвѣй Си-
монъ иже нарицають са Петръ и Яндрей братъ ѡго,
и Ишковъ Зеведеовъ и Иоанъ братъ ѡго, г. Филипъ и
Бартоломей, Тома и Матѣей мытарь, Ишковъ Ялк-
февъ и Левей нареченый Тадей, д. Симонъ канани-
тинъ и Июда искариотскый иже и прѣдасть и. е. сия
оба на десѣте посъла Иисусъ заповѣдавъ имъ, глаголюа
на пѣтъ ѡззыкъ не идѣте, и въ градъ самарейскъ не
въидѣте, з. идѣте же паче къ овьцамъ погыбъши-
имъ домоу израиліева. з. ходаште же проповѣдайте,
глаголюште яко приближи са цѣсарьствіе небескноіе.

и. болаштаѣа цѣлнѣ, мрѣтвѣнѣа вѣскрѣшайѣ, прока-
 женѣаа очиштаѣѣ, бѣскы изгоннѣ. тоуниѣ приѣстѣ,
 тоуниѣ же даднѣ. ѡ. не сѣтажнѣ злата ни сребра ни
 мѣди при поѣскѣхѣ вашнѣхѣ, і. ни пнрѣ на пѣти ни
 двою рнзоу ни сапогѣ ни жѣзлѣ. достоинѣ бо ѣстѣ дѣ-
 латель пншта своѣнѣ. лї. вѣ нѣже колнжѣдо градѣ ли
 вѣсь вѣннндетѣ, испѣтнѣйтѣ кѣто вѣ ннѣмѣ достоинѣ ѣстѣ,
 и тоу прѣжѣдѣтѣ донѣдеже нзндетѣ. вї. вѣхѣдашѣ
 же вѣ домѣ цѣлоуѣтѣ и. гї. и ашѣ оубѣ бѣдетѣ домѣ
 достоинѣ, прнндетѣ мнрѣ вашѣ на нѣ. ашѣ ли же не бѣ-
 детѣ достоинѣ, мнрѣ вашѣ кѣ вамѣ вѣзвратнѣтѣ сѣ.
 дї. и нже колнжѣдо не прннметѣ васѣ ни послоуша-
 юѣтѣ словесѣ вашнѣхѣ, нсхѣдашѣ нзѣ домоу ли нзѣ
 града того отѣтрасѣтѣ прахѣ отѣ ногѣ вашнѣхѣ.
 еї. аминѣ глаголѣжѣ вамѣ, отѣрадѣнѣкнѣ бѣдетѣ землн
 содомѣстѣкнѣ и гоморѣстѣкнѣ вѣ дѣнь сѣдѣнѣнѣи неже гра-
 доу томоу. ѕї. сѣ азѣ сѣлѣжѣ вѣы ѣко овѣца по сѣрдѣкѣ
 влѣкѣ. бѣдѣтѣ мѣдрн ѣко змнѣа и цѣлн ѣко голѣбннѣ.
 ѕї. вѣннѣмнѣатѣ же отѣ чловѣкѣ. прѣдѣдатѣ бо вѣы на
 сѣборѣ, и на сѣборншѣтнѣхѣ свонѣхѣ оубннжѣтѣ вѣы. нї. и
 прѣдѣ владѣкѣ же и цѣсарѣа веднн бѣдетѣ менѣ радн,
 вѣ сѣвѣдѣкннѣ нмѣ и ѣзѣкомѣ. ѡї. ѣгда же прѣдѣжѣтѣ
 вѣы, не пѣцѣтѣ сѣ како нли чѣто нмѣатѣ глаголатн. дастѣ
 бо сѣ вамѣ вѣ тѣ часѣ чѣто глаголнѣтѣ. к. не вѣы бо ѣстѣ
 глаголѣштѣнѣ, нѣ доухѣ отѣца вашѣго глаголѣнѣи вѣ васѣ.
 ка. прѣдастѣ же братѣ брата на сѣмрѣтѣ, и отѣць чѣдо,
 и вѣстанѣтѣ чѣда на роднѣтелѣа и оубннжѣтѣ ѣа. кв. и бѣ-
 детѣ ненавнннмн вѣскѣмн нменѣ моѣго радн. прѣтрѣпѣ-
 вѣнѣи же до конѣца сѣпасѣнѣ бѣдетѣ. кг. ѣгда же гонѣтѣ

вѣмъ въ градѣ семь, бѣгайте въ другой. аминъ глаголю
вамъ, не имате съкончати градъ израилевъ дондеже
 сынъ чловѣчскый придетъ. кд. нѣсть оученикъ надъ
 оучителемъ, ни рабъ надъ господиномъ своимъ. ке. довѣ-
 ляеть оученику да бждеть яко оучитель, и рабу да бждеть
 яко господинъ его. аште господина домоу вельзевоула
 нарекоша, кольми паче домашняма его. кз. не оубой-
 те са оубо нхъ: ничтоже бо есть покръвено еже не
 отъкръвено бждеть, и тайно еже не оувѣдѣно бждеть.
кз. еже глаголю вамъ въ тѣмѣ, рыцѣте въ свѣтѣ, и
 еже въ оуху слышасте, проповѣдите на кровѣхъ.
ки. и не оубойте са отъ оубивающтихъ тѣло, а доу-
 ша не могштихъ оубити: оубойте же са паче могш-
 штаго доушж и тѣло погоубити въ гееннѣ. кд. не
 двѣ ли пѣтици на асърни вѣнимѣ есте; и ниєдна-
 же отъ нѣю не падеть на земли безъ отьца вашего.
л. ваши же власи главы вси иштѣени сжт. лд. не
 оубойте са оубо: мнѣозѣхъ пѣтиць лоучше есте въ.
лв. всакъ оубо иже исповѣсть ма прѣдъ чловѣкы,
 исповѣмъ и и азъ прѣдъ отьцемъ моимъ иже есть на
 небесехъ: лг. а иже отъврѣжетъ са мене прѣдъ чло-
 вѣкы, отъврѣгж са его и азъ прѣдъ отьцемъ моимъ
 иже есть на небесехъ. лд. не мнѣте яко придохъ
 вѣврѣшти миръ на земли: не придохъ вѣврѣшти
 мира, нѣ мѣчь. ле. придохъ бо разлжитъ чловѣка
 на отьца своего, и дѣштеръ на матеръ свою, и невѣ-
 стж на свекрѣвь свою, лз. и врази чловѣкоу домашнни
 его. лз. иже любитъ отьца или матеръ паче мене нѣсть
 мене достоинъ, и иже любитъ сынъ или дѣштеръ паче

мене нѣсть мене достоинъ, лн. и иже не приметъ
крѣста своего и въ слѣдъ мене идетъ, нѣсть мене до-
стоинъ. лд. обрѣтый доушж своих погубить их, а иже
погубить доушж своих мене ради обратеть их. лм. иже
въ приемлюеть мене приемлюеть, и иже приемлюеть ма
приемлюеть пославшааго ма. ла. приемлюй пророка
въ има пророче мѣздж пророчж приметь, и приемлюй
правдника въ има правдниче мѣздж правдничж
приметь. лв. и иже колиждо напоить единого отъ
малыхъ сихъ чашж студенъ воды тѣкмо въ има
оученика, аминъ глаголюж вамъ, не погубить мѣзды
своея.

Г Л Я Б Я. ли.

И бысть егда съврши Исоусъ заповѣданя обѣма
на десате оученикома своих, прѣиде отъ тѣдоу оучитъ
и проповѣдатель въ градѣхъ ихъ. лв. Иоанъ же слышавъ
въ жилишти дѣла Христова, пославъ два отъ оуче-
никъ своихъ г. рече юмоу ты ли еси градый, или
иного чаемъ; д. и отъвѣштавъ Исоусъ рече има
шѣдша повѣдита Иоану иже слышита и видита.
е. слѣпи прозирають, хроми ходять, прокажени очи-
штають са и глаоуси слышють, мрътви вѣстають и
ништи благовѣстоуютъ, з. и блаженъ есть иже аште
не съблазнить са о мѣнѣ. з. тѣма же исходаштема
начатъ Исоусъ глаголати народомъ о Иоанѣ чксо ви-
дѣтъ изидосте въ поустыниж; трѣсти ли вѣтромъ ко-

а ꙗкѣи ѡмы; и. нѣ чѣсо изидосте видѣтъ; чловѣка ли
 въ макѣкы ризы облѣчена; се иже макѣкаи носать въ
 домоухъ цѣсарихъ сѣтъ. ѡ. нѣ чѣсо изидосте видѣтъ;
 пророка ли; ѡи глаголюхъ вамъ, и лише пророка. і. съ ко
 ѡсть о немъже ѡсть писано: се азъ посылаю анѣгелъ
 мой прѣдъ лицемъ твоимъ, и оуготовитъ пѣтъ твой
 прѣдъ тобою. іі. аминъ глаголюхъ вамъ, не вѣста въ
 рожденыхъ женами болий Иоана крѣстителю: мѣний
 же въ цѣсарствии небеснѣиѡмъ болий ѡсть ѡго. ііі. отъ
 дѣний же Иоана крѣстителю до селѣ цѣсарствиие небе-
 снѡе нждитъ сѣ, и нждѣници вѣсхыштажтъ ѡ.
 ііі. вси бо пророци и законъ до Иоана прорекосѣ, ііі. и
 аште хоштете прияти, тѣ ѡсть Илиа хотѣи приити.
 ііі. имѣи оуши слышати да слышитъ. ііі. кому оупо-
доблюхъ родъ сѣ; подобенъ ѡсть дѣтиштемъ сѣдашти-
нимъ на трѣжиштинхъ, и вѣзглашажштинмъ другомъ
своимъ ііі. и глаголюштинмъ: писахомъ вамъ, и не
 пласасте: плакахомъ вамъ, и не рыдасте. ііі. прииде
 бо Иоанъ ни ѡды ни пива, и глаголютъ: вѣкъ имать.
 ііі. прииде сынъ чловѣчѣскый ѡды и пива, и глаго-
 лютъ: се чловѣкъ ѡдыца и винопийца, мытарюемъ другомъ
и грѣшникомъ. и оправди сѣ прѣмждростъ отъ чадъ
 своихъ. ііі. тѣгда начатъ Исоусъ поносити градъ въ
 нихъже бѣша мѣножайшѣи силы ѡго, за нѣ не пока-
 шѣ сѣ. ііі. горѣ тебѣ Хоразине, горѣ тебѣ Бидѣсаи-
до, ѡко аште въ Тѣрѣ и Сидонѣ бѣша бѣлы силы
 бѣвѣшѣи въ васъ, древалѣ оубо въ врѣтишти и пепелѣ
 показѣи сѣ бѣша. ііі. обаче глаголюхъ вамъ, Тѣроу и
Сидоноу отъраднѣиѡ бѣдетъ въ дѣнь сѣднѣиѡ неже

вамъ. кг. и ты Капернаоумъ, възнесый сѧ до небесе,
 до ада сънидеши, за нѣ аште въ Содомѣхъ быша
 былы силы бывъшма въ тебѣ, прѣбыли оубо быша
 до дньшнѣшаго днѣ. кд. обаче глаголю вамъ яко
 земли содомьсткѣи и гоморьсткѣи отърадынѣе бждеть
 въ днь сждьный неже тебѣ. ке. въ то врѣма отъ-
 вѣштавъ Исоусъ рече: исповѣдаю ти сѧ, отче госпо-
 ди небоу и земли, яко оутанлъ яеси снѧ отъ прѣмж-
 дрѣныхъ и разоумьныхъ, и явилъ я яеси младѣн-
 цемъ. кз. яей отче, яко тако бысть благоволеніе
 прѣдъ тобою. кз. вса мѣнѣ прѣдана сжть отцемъ
 моимъ, и никтоже не знаеть сына тѣкѣмо отца,
 ни отца кто знаеть тѣкѣмо сына и яемоу же хощеть
сынъ открыти. ки. приидѣте къ мѣнѣ вси троужда-
ющии сѧ и обрѣменіи, и азъ вѣ покою. кд. възь-
мите яго мою на себе и научите сѧ отъ мене яко
кроткѣ ясмь и сѣмѣренѣ срѣдцемъ, и обращете
покой доушамъ вашимъ. л. яго во мою благо и крѣма
мою льгко ясть.

Г Л Я Б Я. вг.

Въ то врѣма иде Исоусъ въ сжвоты сквозѣ сѣи-
 нни: оученици же яего възалъкаша сѧ и начаша въс-
трѣзати класы и ясти. в. фарисей же видѣвъше рѣ-
ша яемоу: се оученици твои творять ягоже не достоятъ
творити въ сжвоты. г. онъ же рече имъ: нѣсте ли чѣли

чѣто сѣтвори Давыдъ, ѿгда възалѣка самъ, и сѣ-
 штини съ нимъ; д. како възниде въ храмъ божий и хлѣ-
 бы прѣдѣложенія сънѣстъ, нуъже не достойно вѣ ѿ-
 моу ѿсти ни сѣштинимъ съ нимъ, тѣкъмо ѿереомъ ѿ-
динѣмъ; е. ли нѣсте чѣли въ законѣ ѿко въ сѣботы
ѿери въ црѣкѣви сѣботѣ скврѣнати и неповинни
сѣти; з. глаголюж же вамъ ѿко црѣкѣви болюе ѿестъ сѣде.
з. аште ли бысте вѣдѣли чѣто ѿестъ милости хощѣ а
не жрѣтѣк, николиже оубо бысте осѣдили неповинны-
 нуъ. и. господь бо ѿестъ сѣботѣ сынъ чловѣчьскый.
д. и прѣшдѣ отъ тѣдоу приде на сънѣмиште нуъ.
г. и се чловѣкѣ вѣ тоу рѣжѣ имъ соухѣ и въпросиша
 и глаголюште: аште достонтъ въ сѣботы цѣланти; да
 на нь възглаголюжтѣ. дг. онъ же рече имъ: кѣто ѿестъ
отъ васъ чловѣкѣ, иже имать овѣча ѿдино, и аште въ-
падеть са се въ сѣботы въ ѿмѣ, не иметь ли и ѿз-
метъ ѿго; вг. кольми оубо лоучий ѿестъ чловѣкѣ овѣча-
те; тѣкъже достонтъ въ сѣботы добро творити.
гг. тѣгда глагола чловѣкоу: прости рѣжѣ твоѣ, и про-
стрѣтѣ, и оутврѣди са цѣла ѿко и дроугаи. дг. фари-
 сеи же ишѣдѣше сѣвѣтѣ сѣтвориша на нь, како да и
погоубатъ. ег. Исусъ же разоумѣвъ отиде отъ тѣдоу,
и по нѣмъ идоша народи мѣнози, и исцѣли ѿ вѣса,
зг. и запрѣти имъ да не ѿвѣ ѿго сѣтворатъ. зг. да сѣ-
вѣдетъ са реченою Исаниемъ пророкомъ глаголюштемъ:
иг. се отрокъ мой ѿгоже изволихъ, възлюбленый мой
на ньже благоволи доуша моя. положѣ доухъ мой на
нѣмъ, и сѣдѣ ѿзѣкомъ възвѣститъ. дг. не прѣречеть
ни възвѣпнѣтъ, ни оуслышитъ никѣтоже на распѣтинухъ

гласа ѿго. к. трѣсти съкроушенны не прѣломить и прѣта
 вѣньмѣша сѧ не оугасить, дондеже изведеть на по-
 бѣдѣ сѣдѣ. ка. и на има ѿго ѧзыци оупѣвають.
кв. тѣгда приведоша къ нѣмоу вѣсьноуишть сѧ слѣпѣ
 и нѣмѣ, и исцѣли и, яко слѣпоуоумоу и нѣмоуоумоу
глаголати и гладати. кг. и дивашахъ сѧ народи въси
 глаголюшть: иѣда съ ѿсть сынъ Давыдовъ; кд. фари-
 сей же слышавъше рѣша: съ не изгонить вѣсь тѣкъмо
о вельзеволѣ кѣнази вѣсь. ке. вѣдѣ же мѣсли нѣхъ
 рече имѣ: въсако цѣсарьство раздѣль сѧ на сѧ запоу-
стѣють, и въсакъ градъ или домъ раздѣль сѧ на сѧ не
станеть. кс. и аште сотона сотонъ изгонить, на сѧ
раздѣланѣ сѧ ѿсть: како оубо станеть цѣсарьствіе ѿ-
 го; кз. и аште азъ о вельзеволѣ изгонѣ вѣсы, сынове
 ваши о комъ изгонѣть; сего ради ти вамѣ вѣдѣть сѣ-
дня. ки. аште ли же о доуѣкѣ божи азъ вѣсы изгонѣ,
 оубо постиже на васъ цѣсарьствіе божиѣ. кд. или како
 можете кѣто вѣнѣти въ домъ крѣпѣкаго и съсѣдѣ
 ѿго расхѣтити, аште не прѣвѣіе съвѣжетъ крѣпѣкаго;
 и тѣгда домъ ѿго расхѣтитъ. л. иже нѣсть съ мѣноѣ
 на ма ѿсть, и иже не събирають съ мѣноѣ растачають.
ла. сего ради глаголю вамѣ, въсакъ грѣхъ и хоула отъ-
поуститъ сѧ чловѣкомѣ, а иже на доухъ хоула не отъ-
поуститъ сѧ чловѣкомѣ. лв. а иже колижедо речеть слово
 на сынъ чловѣчскый, отъпоуститъ сѧ ѿмоу: а иже
 речеть на доухъ свѣтый, не отъпоуститъ сѧ ѿмоу ни
въ сѣ вѣкѣ ни въ градѣшній. лг. или сътворите дрѣ-
 во добро и плодъ ѿго добръ, или сътворите дрѣво зѣло
 и плодъ ѿго зѣлъ: отъ плода бо дрѣво познано вѣдеть.

лд. ишѣднѣ ехидѣнова, како можете добро глаголати
 зѣли сѣште; отъ извѣйтѣка во срѣдѣцоу оуста глаго-
 лѣть. лѣ. добрый чловѣкъ отъ добраго сѣкровишта
 износитъ добраа, и зѣлый чловѣкъ отъ зѣлааго сѣкро-
 вишта износитъ зѣлаа. лѣ. глаголъ же вамъ яко вса-
 ко слово праздно ѡеже аште рекѣтъ чловѣци, възда-
 дѣтъ о немъ слово въ днь сѣднѣый. лѣ. отъ сло-
 весъ во своихъ оправдиши сѣ, и отъ словесъ своихъ
 осѣдиши сѣ. лн. тѣгда отъвѣшташа ѡетери отъ
 кѣнижннкъ и фарисей глаголъште: оучителю, хо-
 штемъ отъ тебе знаменнє видѣти. лд. онъ же отъвѣ-
 штавъ рече имъ: родъ ажкавый и любодѣинъ знаменнѣ
 иштеть: и знаменнє не дастъ сѣ ѡмоу, тѣкъмо знаме-
 ннє Ионѣ пророка: м. якоже бо бѣ Иона въ чрѣвѣ ки-
 товѣ три дни и три ношти, тако вѣдетъ сынъ чло-
 вѣчскый въ срѣдѣци земли три дни и три ношти.
 ма. и мжи ниневѣгитѣстин вѣстанѣтъ на сѣдѣ съ
 родомъ симъ и осѣдѣтъ и, яко покааша сѣ проповѣ-
 днѣ Иониноѣ и се колѣ Ионѣ сѣде. мв. цѣсарица южъ-
 скаа вѣстанеть на сѣдѣ съ родомъ симъ и осѣдѣтъ и,
 яко приде отъ конѣцъ земли слышатъ прѣмѣдрости
 Соломонѣа и се колѣ Соломона сѣде. мг. ѡгда же нечи-
 стый доухъ изидеть отъ чловѣка, прѣходить сквозѣ
 безводна мѣста ишта покоа, и не обрѣтаеть. мд. тѣг-
 да речеть: възвратѣ сѣ въ храмъ мой, отъ нѣдоу-
 же изидохъ. и пришѣдъ обрѣтетъ празднѣ, пометенѣ
 и оукрашенѣ. ме. тѣгда идеть и поиметь сѣ собоѣ
 седмѣ инѣхъ доухъ мошѣшннѣхъ сѣ, и въшѣдѣше жи-
 вѣтъ тоу, и вѣдѣтъ послѣднѣа чловѣка того горьша

прѣвѣнухъ. тако вждеть и родоу семоу лжкавоуоуоуоу.
 мз. иште иемоу глаголюшетоу къ народомъ, се мати и
 брати иего стоахъж вѣнѣ искжште глаголати иемоу.
 мз. рече же къ иемоу истеръ : се мати твоя и брати
 твоя вѣнѣ стоатъ хоташте глаголати къ тебѣ.
 ми. онъ же отѣвѣштавъ рече къ глаголюшетоуоуоуоу :
къто иестъ мати моа и брати моа къто сжтъ ;
 мд. и простъръ ржжж свож на оученикы своа рече : се
 мати моа и брати моа. н. иже бо аште творить во
лю отца моiego иже иестъ на небесехъ, тѣ братъ мой и
сестра и мати моа иестъ.

Г Л Я К Я . г і .

Въ тѣ же днь ишдь Иисусъ изъ домоу сѣдѣ
ше при мори . к . и сѣбраса сѣ къ иемоу народи мъно
зи, и кѣлѣзъ въ корабль сѣде, и всь народъ на по
мори стоаше . г . и глагола имъ мъного притѣчати,
глагола : се изиде сѣи да сѣиетъ . д . и сѣжшетоу иемоу
ово оубо паде при пѣти, и придоша пѣтица небесъ
ныа и позобаша и . е . дрюга же падоша на камень
ныхъ, и идеже не имѣаше земля мъногы, и авиѣ про
завоша за иѣ не имѣаше главны земля, з . слѣнцоу
же вѣснѣвѣшоу присванъ и за иѣ не имѣахъ коренни
исъхоша . з . а дрюга падоша въ трѣни, и възиде трѣ
ниѣ и подави и . и . дрюга же падоша на земли добрѣ
и дашахъ плодъ ово сѣто ово шесть двсатъ ово три

Десятѣ. ѿ. имѣиши оуши слышати да слышитѣ. і. и притѣживъше оученици рѣша ѿмоу: по чѣто притѣчами глаголюши имѣ; лі. онѣ же отвѣштавъ рече имѣ: ѿко вамѣ дано ѣсть разумѣти тайны цѣсарьствна небеснаго, онѣмѣ же не дано ѣсть. ві. иже бо имать, дасть самѣ ѿмоу и избеждеть: а иже не имать, и ѿже имать вѣзметѣ самѣ отѣ него. гі. сего ради въ притѣчахъ имѣ глаголюж, ѿко видаште не видать и слышаште не слышатѣ ни разумѣють. ді. и събывають самѣ имѣ пророчество Исанино глаголюште: слоухомѣ оуслышите и не имате разумѣти, и зрѣште оузрите и не имате видѣти. еі. отлѣстѣ бо срѣдце людий сихъ, и оушима тяжко слышаша, и очи свои съмѣжиша, ѿда къгда оузрѣать очима и оушима оуслышатѣ и срѣдцемѣ разумѣють и обратятѣ самѣ, и исцѣлюж ѿ. зі. ваша же влажена очеса ѿко видать, и оуши ваши ѿко слышатѣ. зі. аминѣ бо глаголюж вамѣ ѿко мнози пророци и правѣдници вѣждѣли видѣти ѿже видите, и не видѣша, и слышати ѿже слышите, и не слышаша. ні. къ же оуслышите притѣчж сѣкшатаго. ді. всакомоу слышаштоуоумоу слово цѣсарьствна и не разумѣжштоу, приходитѣ неприазнь и вѣсхытають вѣсканое въ срѣдци ѿго: се ѣсть сѣканое припжти. к. а сѣканое на камени, съ ѣсть слышай слово и дѣиє съ радостиж приємляѣ ѿ, ка. не имать же корене въ себѣ, нѣ врѣменьнѣ ѣсть, вѣвѣши же печали или гонѣнню словесе ради дѣиє съблажняють самѣ. кв. а сѣканое въ трѣнии, съ ѣсть слышай слово, и печаль вѣка сего и лѣсть богатства подавляють слово, и безѣ пло-

да бѣвають. кг. а сѣяноіе на добрѣй земли, съ іестъ
 слышай слово и разумѣвая, иже оубо плодъ приноситъ
 и творить ово съто ово шесть десатъ ово три десате.
кд. инж притѣчж прѣдѣложи имъ глагола • оуподоби
 сѣ цѣсарьствіе небесноіе чловѣкоу сѣявшоу добро
 сѣма на селѣ своіемъ. ке. сѣпаштемъ же чловѣкомъ
 приде врагъ іего и вѣскы плѣвелъ по срѣдѣ пшеница
 и отиде. кз. іегда же прозаве трава и плодъ сѣтвори,
 тѣгда яви сѣ и плѣвелъ. кв. пришѣдѣше же раби госпо-
 дина рѣша іемоу • господи, не добро ли сѣма сѣялъ іеси
 на селѣ своіемъ; отъ кждоу оубо имать плѣвелы; ки. онъ
 же рече имъ • врагъ чловѣкъ се сѣтвори. раби же рѣша
 іемоу • хоштеши ли оубо да шѣдѣше исплѣвемъ ѿ;
кж. онъ же рече имъ • ни, іеда како вѣстрѣзажште плѣ-
 велы вѣстрѣгнете коупно съ ними пшеницж. л. оста-
 вите коупно расти обоіе до жатвы. и въ врѣма жатвы
 рекж жателіемъ • сѣверѣте древіе плѣвелы и сѣважате
 ѿ въ снопы іако сѣжешти ѿ, а пшеницж сѣверѣте въ
 житъницж мож. ла. инж притѣчж прѣдѣложи имъ гла-
 гола • подобно іестъ цѣсарьствіе небесноіе зрѣноу го-
 рюшичноу, іеже вѣзъмъ чловѣкъ вѣскы на селѣ сво-
 іемъ. лв. іеже мѣніе іестъ вѣскхъ сѣмень, іегда же
 върастетъ, боіе вѣскхъ зелій іестъ и бѣвають дрѣво,
 іако принти пѣтицамъ небеснѣшимъ и витати на вѣ-
 твехъ іего. лг. инж притѣчж глагола имъ. подобно
 іестъ цѣсарьствіе небесноіе квасоу, иже вѣзъмѣши жена
 сѣкры въ мжчѣнѣихъ сатѣхъ трехъ, донѣдеже вѣскысе
 вѣсе. лд. си вѣса глагола Іисоусъ въ притѣчахъ къ наро-
 домъ, и безъ притѣча не глаголаше къ нимъ, ле. іако да

съсѣдетъ сѧ реченое пророкомъ глаголюштемъ: отъ-
 врьзѧ въ притѣчахъ оуста мои, отъригнѧ съкрѣвеннаѧ
 отъ съложенна всѣго мира. лс. тѣгда оставѧ народы
 прииде въ домъ. и пристѣпиша къ нѣмоу оученици ѱего
 глаголюште: сѣбѧжи намъ притѣчѧ плѣвелъ сельныхъ.
лз. онъ же отъвѣштавъ рече къ нимъ: вѣскѣвѣый до-
брое сѣма ѱеть сынъ чловѣчь, ли. а село ѱеть всѣ миръ,
 доброе же сѣма, си сѣтъ сынове цѣсарьствна, а плѣве-
 ли сѣтъ сынове неприязнини, лд. а врагъ вѣскѣвѣый ѱа
 ѱеть диволь, а жатва коньчание вѣкоу ѱеть, а жа-
 телани анѣгели сѣтъ. м. ѱакоже оубо плѣвели съвираѣтъ
 сѧ и огнемъ сѣжагаѣтъ сѧ, тако бѣдетъ въ сѣконьчание
вѣка сего. ма. посѣлютъ сынъ чловѣчьскый анѣгелы
 своѧ, и съверѣтъ отъ цѣсарьствна ѱего всѧ съблѣзны
 и твораштѣа безаконие, мв. и вѣврѣгѣтъ ѱа въ пѣшь
огньнѣж. тоу бѣдетъ плачь и скрѣжѣтъ зѣбомъ.
мг. тѣгда правѣдници просвѣтѣтъ сѧ ѱако слѣнце въ
 цѣсарьствни отѣца ихъ. имѣѣй оуши слѣшати да слѣ-
 шитъ. мд. пакы: подобно ѱеть цѣсарьствниѣ небесьное
 съкровиштоу съкрѣвеноу на селѣ, ѱеже обрѣтъ чловѣкъ
 съкры, и отъ радости ѱего идеть и всѧ ѱелика имать
 продаѣтъ, и коу поуѣтъ село то. ме. пакы: подобно ѱеть
 цѣсарьствниѣ небесьное чловѣкоу коупцоу иштѣштоу
 докра висера. мс. иже обрѣтъ ѱединъ многоцѣннѣ
висеръ шѣдъ продастъ всѧ ѱелико имѣаше, и коупи и.
мз. пакы: подобно ѱеть цѣсарьствниѣ небесьное нево-
доу вѣврѣженоу въ морѣ и отъ всакого рода събравѣ-
 шоу, ми. иже ѱегда напѣни сѧ, извлѣкъше и на край
 и сѣдѣше избраша добрыѧ въ сѣсѣди, а зѣлыѧ

изврѣгоша вѣнѣ. мд. тако вждеть къ съкончанію
вѣка. изиджтъ ангели и отълажчатъ зѣлыя отъ срѣ-
ды правдыныхъ, н. и вѣврѣжтъ ѿ въ пещь огня-
нжжъ тоу вждеть плачь и скръжжтъ зжбомъ. на. глагола
имъ Исоусъ: разоумѣете ли вѣса си; глаголаша ѿмоу:
ѿей господи. нв. онъ же рече имъ: сего ради вѣсакъ
кѣнижники наоучь са цѣсарствію небесноуоумоу по-
добнѣ ѿсть чловѣкоу домовитоу, иже износитъ отъ
скровишта своего нова и ветѣха. нг. и вѣсть ѿгда
съкончѣ Исоусъ притѣча сѣа, прѣиде отъ тждоу.
нд. и пришѣдъ въ отѣчествіе свое оучааше ѿ на сънѣ-
миштихъ ихъ, ѿко дивити са имъ и глаголати: отъ
кждоу семоу ѿсть прѣмждрость си и силы; не, не съ ли
ѿсть текѣтоновъ сынъ; не мати ли ѿго нарицаѣтъ са
Марія, и братиѣ ѿго Иаковъ и Иосий и Симонъ и
Июда; нз. и сестры ѿго не вѣса ли оу насъ сжтъ; отъ
кждоу оубо семоу вѣса си; нз. и блажнаахъ са о нѣемъ.
Исоусъ же рече имъ: нѣсть пророкъ безъ чѣсти тѣкъмо
въ своемъ отѣчествіи и въ домоу своемъ. ни. и не
сѣтвори тоу силъ мѣногъ за невѣрствіе ихъ.

Г Л А В Я . Д І .

Въ оно врѣмѣ оуслышавъ Иродъ четвертвластьць
слоухъ Исоусовъ, в. рече отрокомъ своимъ: съ ѿсть
Иоанъ крѣстительъ: тѣ вѣскрѣсе отъ мрѣтвѣныхъ, и сего
ради силы дѣжтъ са о нѣемъ. г. Иродъ бо имъ Иоана

сѣваза и и вѣсади и въ тѣмьницѣ Иродиады ради же-
 ны Филипа брата своего. д. глаголаше во ѵмоу Иоанъ.
 не достоинъ ти имѣти ѵла. е. и хота и оубвти оубоу
 са народа, за не яко пророка имѣахъ и. з. дѣни же
 бѣвѣшоу рождаства Иродова пласа дѣшти Иродиадина
 по срѣдѣ и оубоди Иродови, з. тѣмьже съ клатвоу
 изрече ѵей дати ѵгоже аште вѣспроситъ. и. она же на-
 важдена материю своею. даждь ми, рече, съде на блюдѣ
 главъ Иоана крѣстителя. д. и печальнѣ бѣсть цѣсарь,
 клатвы же ради и вѣзлежаштиныхъ съ нимъ повелѣ
 дати, і. и пославъ оусѣкнѣ Иоана въ тѣмьници.
аі. и принесоша главъ ѵго на блюдѣ и даша дѣквици,
 и несе къ матери своей. ві. и пристѣпаше оученици
 ѵго вѣзаша тѣло ѵго и погребоша ѵ, и пришѣдѣше
 вѣзвѣстиша Исоусови. гі. и слышавъ Исоусъ отиде
 отъ тѣдоу въ корабли въ поусто мѣсто ѵединѣ. и слы-
 шавѣше народи по нею идоша пѣши отъ градъ. ді. и
 ишѣдѣ Исоусъ видѣ народъ мѣногъ, и милосѣдова о
 нихъ и исцѣли неджжнѣныхъ ихъ. еі. поздѣ же бѣвѣ-
 шоу пристѣпиша къ немоу оученици ѵго глаголюште.
 поусто ѵсть мѣсто, и година оуже минѣ отъпоусти на-
 роды, да шѣдѣше въ окрѣстѣнѣа градѣа коупать вра-
 шна сѣвѣ. зі. Исоусъ же рече имъ. не трѣвоуѣтъ отити.
дадите имъ вѣ ѵсти. зі. они же глаголаша ѵмоу. не
 имамъ съде тѣкѣмо пѣть хлѣбъ и двѣ рѣбѣ. иі. онъ
 же рече. принесѣте ми ѵа сѣмо. ді. и повелѣ народомъ
 вѣзлѣшти на травѣ, и примъ пѣть хлѣбъ и двѣ рѣ-
 бѣ, вѣзрѣвѣ на небо благослови, и прѣломаъ дастъ
 оученикомъ хлѣбы, оученици же народомъ. к. и иша вси

и насытиша са, и възаша избытъкы оукроухъ, два на десате коша испльнь. ка. иджштинухъ же вѣаше мжжь яко патъ тысжштъ развѣ женъ и дѣтий. кв. и авиѣ оубѣди Исоусъ оученикы своя вѣлѣсти въ корабль и варити и на ономъ полоу, дондеже отъпоуститъ народы. кг. и оутъпоуштъ народы възиде на горж юдинъ помолитъ са. поздѣ же бѣвѣшоу юдинъ вѣ тоу. кд. корабль же вѣ по срѣдѣ моря погржжаа са вълнами. вѣ во противнъ вѣтръ. ке. въ четврѣтжж же стражж ношти иде къ нимъ Исоусъ хода по морю. кз. и видѣвѣше и оученици по морю ходашъ съматоса глагольште яко призракъ юсть, и отъ страха възъпиша. кз. авиѣ же рече имъ Исоусъ глаголь. дръзайте, азъ юсмь, не бойте са. ки. отвѣштавъ же Петръ рече къ нѣмоу. господи, аште ты юси, повели ми принти къ тебѣ по водамъ. кд. онъ же рече. принди. и излѣзъ Петръ изъ корабля хождааше на водахъ, принти къ Исоусови. л. видѣвъ же вѣтръ крѣпкъ оубоа са, и начьнъ оутапати възъпи глаголь. господи, съпаси ма. ла. авиѣ же Исоусъ простъръ ржжъ ятъ и, и глагола юмоу. маловѣре, по чьто са оусжмьнѣ; лв. и вѣлѣзъшема има въ корабль прѣста вѣтръ. лг. сжштей же въ корабли пршѣдъше поклониша са юмоу глагольште. въ истинж сынъ божий юси. лд. и прѣяхавъше придоша въ земль генисаредьскж. ле. и познавъше и мжжнѣ мѣста того посѣлаша въ всж странж тж, и принесоша къ нѣмоу вса болаштама, лз. и молаухъ и да тѣкъмо прикоснжтъ са въскрили ризъ юго, и юлико прикоснжша са съпасени бѣша.

Г Л Я Б Я. ̅І.

Тѣгда пристѣпнша къ Іисоусови иже вѣлауж въ
 Иероусалимѣ книжници и фарисеи глаголюще.
 в. по чѣто оученици твои прѣстѣпають прѣдание
 старьць; не омывають бо рѣкъ своихъ, югда хлѣбъ
 ѣдати. г. онъ же отвѣштавъ рече имъ. по чѣто и
 вы прѣстѣпаете заповѣдь божия за прѣдание ваше;
 д. богъ бо заповѣда глаголю. чѣти отца и матеръ, и
 иже зѣлословить отца ли матеръ съмрътнѣи да оу-
 мреть. е. вы же глаголете иже колиждо речеть отцоу
 ли матери даръ, иже колиждо отъ мене полъзевалъ съ-
 ѣси, и да не почтеть отца своего ли матери своей,
 ж. и разористе законъ божий за прѣдание ваше. з. ли-
 цемѣри, добръ пророчествова о васъ Исая глаголю.
 и. приближаютъ съ мѣнѣ людиє си оусты своими и
 оустынами чѣтють мѣ, а срѣдце ихъ далече отъстоитъ
 отъ мене. д. въ соуде же чѣтють мѣ оучаште оучении
 заповѣди чловѣчскыя. і. и призъвавъ народы рече
 имъ. слышите и разоумѣйте. лг. не въходаште въ
 оуста скверннѣ чловѣка, нѣ исходаште изъ оустъ,
 то скверннѣ чловѣка. вг. тѣгда пристѣпаше оученици
 его рѣша юмоу. вѣси ли яко фарисеи слышавъше слово
 съблзниша съ; гг. онъ же отвѣштавъ рече. всакъ
 садъ югоже не насади отецъ мой небескнѣи, искоренить
 съ. дг. оставите ѡ. вожди сътъ сѣпни сѣпнцемъ.
 сѣпнѣцъ же аште сѣпнѣца водить, оба въ ѡмъ вѣпаде-
 та съ. ег. отвѣштавъ же Петръ рече юмоу. съкажи

намъ, господи, притъчъ снъ. зг. Иисусъ же рече:
 ѳдиначе ли и въ безъ розоума ѳесте; зг. не оу ли разоу-
 мѣваете ѳко всако ѳеже вѣходить въ оуста, въ чрѣво
 вѣмѣштаетъ са и проходоу ѳсходить; нз. а исхода-
штан изъ оустъ отъ срѣдъца исходатъ, и та скврѣнать
 чловѣка. дг. отъ срѣдъца бо исходатъ помышленнѣ
 зѣла, оубнйства, любодѣяннѣ, прѣлюкодѣяннѣ, татѣбѣ,
 лѣжесѣвѣдѣннѣ, власфимнѣ. к. си сжтѣ скврѣнаштан
 чловѣка: а ѳеже неоумѣвенама рѣжкамъ ѳести не скврѣнитѣ
 чловѣка. ка. и шѣдъ отъ тѣдоу Иисусъ отиде въ стра-
 нѣ турьскѣ и сидоньскѣ. кв. и се жена хананейска
 отъ прѣдѣлѣ тѣхъ ишѣдъши вѣзѣпи къ нѣмоу гла-
гольшти: помилоуи ма, господи, сыноу Давыдовѣ.
 дѣшти мои зѣлкѣ вѣсьноуѳетъ са. кг. онъ же не отъ-
 вѣшта ѳей словесе. и пристѣпаше оученици ѳего мола-
 хъ и глагольште: отъпоустѣ ѳж, ѳко вѣпнѣтѣ въ слѣдѣ
 насѣ. кд. онъ же отъвѣштавъ рече: нѣкъмѣ посѣланѣ
тѣкъмо къ овѣцамъ погѣбѣшнимъ домоу израѳеѣва.
ке. она же пришѣдъши поклони са ѳемоу глагольшти:
 господи, помози ми. кз. онъ же отъвѣштавъ рече:
 нѣкътъ добро отати хѣѣва чадомъ и поврѣшти пѣсомъ.
кз. она же рече: ѳей господи: ѳбо и пѣси ѳадатъ отъ
крупницъ падаѣштинѣхъ съ трапезы господий свонѣхъ.
кн. тѣгда отъвѣштавъ Иисусъ рече ѳей: о жено, велика
 ѳестъ вѣра твоѣ: вѣди тѣбѣ ѳакоже хоштеши. и ищѣлкѣ
 дѣшти ѳей томѣ часѣ. кд. и прѣшѣдъ Иисусъ отъ
 тѣдоу прииде на морѣ галилейскоѣ, и вѣшѣдъ на горѣ
 сѣдѣ тоу. л. и пристѣпнѣша къ нѣмоу народи мнози:
имѣште съ собою хромѣ, нѣкѣмѣ, слѣпы, вѣдѣны и

нны мѣногы, и привръгоша ѿ къ ногама Исѡусовама,
 и исцѣли ѿ, лѧ. ѿко народоу дивити сѧ, видаштоу
нѣмыа глаголишта, вѣдѣныа съдравы и хромыа
ходашта и слѣпыа видашта, и славашѡхъ бога израи-
лева. лѡ. Исѡусъ же призъвавъ оученикы своя рече
имъ: милосръдоую о народѣ, ѿко оуже три дѣни при-
сѣдѣть мѣнѣ и не имѣть чѣсо ѧсти: и отъпоустити
ихъ неидѣшь не хощѡхъ, да не како ослабѣѡтъ на пѣ-
ти. лѧ. и глаголаша ѿмоу оученици: отъ кждоу намъ
въ поустѣ мѣстѣ хлѣбъ толико насытити народа то-
лико; лѡ. и глагола имъ Исѡусъ: колико хлѣбъ
имѣте; они же рѣша: седмь, и мало рѣбиць. лѡ. и
повелѣ народоу възлѣсти на земли, лѡ. и примѣ
седмь хлѣбъ и рѣбы, хвалѡхъ въздавъ прѣломи и
дасть оученикомъ своимъ, оученици же народомъ.
лѡ. и ѧша всѧ и насытиша сѧ, и възаша избѣтъ-
кы оукроухъ, седмь кошѣницъ исплѣнь. лѡ. а идѣ-
шихъ вѣаше четыри тысѡшта мжжъ развѣ женъ и
дѣтий. лѡ. и отъпоустѣ народы вълѣзе въ корабель,
 и приде въ прѣдѣлы магдалинскы.

Г Л Я Б Я. ̄сї.

И пристѣплѡше фарисеи и садоукен искоушаѡште и
въпросиша и знаменіе съ небесе показати имъ. в. онъ
 же отвѣштавъ рече имъ: поздѣ бывъшоу глаголюете:
ведро, чрѣмьноуіетъ во сѧ небо: г. и оутро: дѣньскъ

зима, чръмноуіють бо са драселоуіа небо · лицемѣри,
 лице оубо небеси оумкіете расждати, знамений же
врѣменемъ не можете. д. родъ зълъ и прѣлюбодѣивъ
 знаменна иштеть · и знамение не дасть са іемоу,
 тѣкъмо знаменіе Ионы пророка. и оставъ ѿ отиде.
е. и пришдѣше оученици іего на онъ полъ завѣша
хлѣвъ възати. ѕ. Исоусъ же рече имъ · въніемліате и
блюдѣте са отъ кваса фарисейска и садоукейска. з. они
 же помышляахъ въ себѣ глаголюште іако хлѣвъ не
въздохомъ. и. разоумквѣ же Исоусъ рече · что мысли-
те въ себѣ, маловѣри, іако хлѣвъ не възасте; д. іеште
ли не разоумкіете, ни помыните пати хлѣвъ пати ты-
сѣштамъ, и колико кошь възасте, і. ни ли седми
хлѣвъ четыремъ тысѣштамъ, и колико кошьницъ въз-
асте; д. како не разоумкіете іако не о хлѣвѣхъ вамъ
вънимати рѣхъ; храните же са отъ кваса фарисейска и
садоукейска. в. тѣгда разоумкша іако не рече хранити
са отъ кваса хлѣвнааго, нъ отъ оученія фарисейска.
г. пришдѣ же Исоусъ въ странѣ Кесаріа Филиповы
въпрашааше оученикы своа глагола · кого глаголютъ
ма чловѣци быти сына чловѣчьскааго; д. они же
рѣша іемоу · ови Иоана крѣстителѣа, ини же Илиѣ,
дроузи же Иереміѣ или іединого отъ пророкъ. е. гла-
гола имъ Исоусъ · вы же кого ма глаголіете быти;
ѕ. отвѣкштавъ же Симонъ Петръ рече · ты іеси Хри-
стосъ сынъ бога живааго. з. и отвѣкштавъ Исоусъ
рече іемоу · блаженъ іеси, Симоне Баріона, іако плѣть
и крѣвь не отвѣкры тебѣ, нъ отыць мой иже іестъ на
небесехъ. и. и азъ же тебѣ глаголю іако ты іеси Петръ,

и на семь каменнъ съзиждѣ црѣкѣвѣ моѣ, и врата адо-
 ва не оудолѣжить ѱей. дг. и дамъ ти ключа цѣсарьствнѣ
 небеснаго, и ѱеже аште съважешн на земли, бждеть
 съвазано на небесехъ, и ѱеже аште раздрѣшиши на
 земли, бждеть раздрѣшено на небесехъ. к. тѣгда за-
 прѣкти оученикомъ своимъ да никомуже рекжть яко съ
 ѱестъ Исоусъ Христосъ. ка. отъ толѣ начатъ Исоусъ
 съказовати оученикомъ своимъ яко подобають ѱемоу
 ити въ Иероусалимъ и мѣного пострадати отъ старьць
 и арѣхнереѣ и кѣнижникъ и оубиенюу быти и третнѣ
 днѣ въстати. кв. и поимъ и Петръ начатъ прѣрѣкати
 ѱемоу глаголю: милосрѣдъ ти, господи не имать тебѣ
 бѣйти се. кг. онъ же обращть сѣ рече Петрови: иди за
 мѣноу, со тоно съблазнъ ми ѱеси, яко не мыслиши
яже сжть вожиа, нѣ чловѣчьская. кд. тѣгда Исоусъ
 рече оученикомъ своимъ: аште кѣто хоштеть по мѣнѣ
ити, да отѣврѣжетъ сѣ себе и възьметъ крѣстъ свой,
и въ слѣдъ мене градеть. ке. иже бо аште хоштеть
 доушж своѣ съпасти, погоубить ѱ: иже бо аште по-
 гоубить доушж своѣ мене ради, обращтеть ѱ. кз. каѣ
бо польза чловѣкоу, аште въсь миръ приобретаеть, а
доушж своѣ отѣштетить; аи чѣто дасть чловѣкѣ
измѣнж за доушж своѣ; кз. принти бо имать сынъ
чловѣчьскый въ славѣ отьца своѣго съ анѣгелы своимъ,
и тѣгда въздасть комоуждо по дѣломъ своимъ.
кн. аминъ глаголю вамъ: сжть ѱетери отъ сѣде стоѣ-
штнхъ, иже не имжть смрѣти въкоусити донѣдеже
видатъ сынъ чловѣчьскый граджть въ цѣсарьствнѣ
своѣмъ.

Г Л Я Б Я. 31.

И по шести днѣхъ поятъ Исоусъ Петра и Иакова и Иоана брата ѱемоу, и възведе ѱа на горѣ вѣсокѣ единаы. в. и прѣобрази сѧ прѣдъ ними, и просвѣтъ сѧ лице ѱего ѱако слѣнцѣ, и ризы ѱего бѣша бѣлы ѱако свѣтъ. г. и се ѱвиста сѧ имъ Моисей и Илия съ нимъ глаголюшѣта. д. отъвѣштавъ же Петръ рече къ Исоусови: господи, довро ѱестъ намъ сѣде вѣти аште хощѣши, да сѣтворимъ сѣде три кровы, тебѣ единъ и Моисеи единъ и Илии единъ. е. единаче же ѱемоу глаголюшѣтоу, се облакъ свѣтлъ осѣа ѱа, и се гласъ изъ облака глагола: сѣ ѱестъ сынъ мой вѣзлюбленъый, о немъже благоволихъ того послоушайте. ж. и слышавѣше оученици падоша ници и оубоаша сѧ зѣло. з. и пристѣпавъ Исоусъ прикоснѣ сѧ нхъ и рече: встанѣте и не бойте сѧ. и. възведѣше же очи свои никогоже не видѣша тѣкъмо Исоуса единогo. к. и съходяшѣмъ имъ съ горы заповѣда имъ Исоусъ глагола: никомуже не повѣдите видѣниа, донѣдеже сынъ чловѣчскый изъ мрѣтвѣныхъ вѣскрѣснетъ. л. и вѣпросиша и оученици ѱего глаголюшѣте: что оубо глаголютъ кѣнижници ѱако Илии подобаѣтъ принѣти прѣжде; м. Исоусъ же отъвѣштавъ рече имъ: Илия оубо придетъ прѣжде и оустроитъ всѧ. н. глаголюж же вамъ ѱако Илия оуже приде, и не познаша ѱего, нѣ сѣтвориша о немъ всѧ ѱелика вѣсхотѣша. тако и сынъ чловѣчскый имать страдати отъ нхъ. о. тѣгда разоумѣша оученици

яко о Иоанѣ крѣстителѣ рече имъ. дї. и пришѣдъшемъ
имъ къ народоу пристѣпи къ нѣмоу чловѣкъ кланѣа
са ѣмоу еї. и глагола. господи, помилоуї сынъ мой,
 яко на новъ мѣсѣць вѣсьноуѣть са и зѣлѣ страждеть.
 мѣногашѣди бо падаѣть въ огонь, и мѣногашѣди въ
 водѣ. зї. и приведоухъ и къ оученикомъ твоимъ, и не
 могоша ѣго исцѣлѣти. зї. отъвѣштавъ же Исоусъ
 рече. о роде невѣрнѣ и развратнѣ, до колѣ съ вами
 бѣжд; до колѣ трѣпѣж васъ; приведѣте ми и сѣмо.
нї. и запрѣти ѣмоу Исоусъ, и изиде изъ нѣго вѣсѣ,
 и исцѣлѣ отрокъ томъ часѣ. дї. тѣгда пристѣплѣше
оученици къ Исоусоу ѣдиномоу рѣша. по чѣто мы не
 могохомъ изгнати ѣго; к. Исоусъ же рече имъ.
 за невѣрствнѣ ваше. аминъ бо глаголѣж вамъ, аште
 имате вѣрж яко зрѣно горюшьно, речете горѣ сей.
 прѣиди отъ сѣдоу тамо, и прѣидеть, и ничѣтоже
 невѣзможно бѣдетъ вамъ. ка. родъ же съ не исходитъ,
 тѣкъмо молитвож и постомъ. кв. живштемъ же имъ
 въ Галилен, рече имъ Исоусъ. прѣданъ имать бѣти
сынъ чловѣчь въ рѣцѣ чловѣкомъ, кг. и оубнѣтъ и,
 и третин дѣнь вѣстанеть. и скрѣбѣни бѣша зѣло.
кд. пришѣдъшемъ же имъ въ Капернѣлоумъ пристѣпи-
ша приѣмѣлѣштей дидрагѣма къ Петрови и рѣша.
 оучитель ваш не даѣть ли дидрагѣма; ке. рече. ѣй. и
 ѣгда вѣниде въ домъ вари и Исоусъ глагола. чѣто
 ти са мѣнѣтъ, Симоне; цѣсарнѣ земѣнии отъ кѣихъ
 приѣмѣлѣтъ дани или кинѣсѣ; отъ сыновъ ли своихъ,
 или отъ тоуждинухъ; кз. глагола ѣмоу Петръ. отъ
 тоуждинухъ, рече ѣмоу Исоусъ. оубо свокоды сѣтъ

сынове. кз. нъ да не съблазнимъ ихъ, шьдъ въ морие
въврѣзи ждицъ и ѡже имеша прѣжде рѣкъ възми. и
отъврѣзъ оуста ѡбрашеша статиры. тѣ възмъ
даждь имъ за ма и за са.

Г Л Я Б Я. ѿ.

Бъ тѣ часъ пристъпиша оученици къ Исоусови гла-
голюште: кѣто оубо болий ѡсть въ цѣсарьствии небесъ-
нѣкъмъ; в. и призъвавъ Исоусъ отроча, постави ѡ по
срдѣкъ ихъ г. и рече: аминъ глаголю вамъ, аште не
обратите са и вждете ѡко дѣти, не имате вѣннати въ
цѣсарьствии небесъноѡ. д. иже бо са съмкрить ѡко отро-
ча се, тѣ ѡсть болий въ цѣсарьствии небесънѣкъмъ.
е. иже колиждо приметъ отроча таково ѡдино въ има
моѡ, мене приѡмлетъ. з. и иже аште съблазнить ѡди-
ного отъ малыихъ сихъ вѣроуѡштнихъ въ ма, оунѡ
ѡмоу ѡсть да обѣснѣ са жрѣнѣвъ ослѣскый на вѡи
ѡго и потонѣтъ въ пѡчинѣ морьстѣй. з. горѡе вьсемоу
мироу отъ съблазнѣ: неволи бо ѡсть принти съблаз-
номъ, обаче горѡе чловѣкоу томоу имѡже съблазнѣ
приходить. и. аште ли рѡка твоѡ ли нога твоѡ съблаж-
нѡетъ тѡ, отъсѣци и отъврѣзи отъ себе: добрѣ ти
ѡсть вѣннати въ животь хромоу ли бѣдноу, неже двѣ
рѡцѣ или двѣ нозѣ имѡштоу вѣврѣженоу бѣти въ
огнь вѣчнннй. д. и аште око твоѡ съблажнѡетъ тѡ,
изъми ѡ и врѣзи ѡ отъ себе: добрѣ ти ѡсть съ ѡди-

нѣмь окомя въ животъ вѣнннн, неже двѣ очи нмж-
 штоу вѣнннн въ геенѣннж огнннжж. і. блудѣте са да
 не прѣзрнннте іеднннго отъ малнннхъ снхъ. глаголюж бо
 вамъ яко анѣгелн нхъ на небесехъ въ ннж видатъ лнце
 отьца моєго нже іестъ на небесехъ. лі. прнде бо сынъ чо-
 вѣчскый вѣзнскатъ н сѣпастъ погѣбѣшаго. ві. чѣто
 са вамъ мѣнннн; аште бждетъ іетероу чловѣкоу сѣто
 овьць н заблждннн іедннн отъ ннхъ, не оставннн лн де-
 вати десатъ н девати на горахъ, н шѣдъ нштетъ
 заблждьшма; гі. н аште бждетъ обрѣстн нж, аминъ
 глаголюж вамъ яко радочуетъ са о ннн паче неже о девати
 десатъ н девати не заблждьшннхъ. ді. тако нѣстъ
 воля прѣдъ отьцемъ вашнмъ небесннннмъ да погѣбенетъ
 іедннъ отъ малнннхъ снхъ. еі. аште же сѣгрѣшннн къ
 тебѣ братъ твоѣ, ндн облнчн н междоу собож н тѣмъ
 іедннѣмъ. аште тебе послочшаіетъ, прнобрѣтѣ іесн брата
 своєго. зі. аште лн тебе не послочшаіетъ, прнмн пакы
 сѣ собож іеднннго нлн два, да въ оустѣхъ двою нлн трнн
 сѣвѣдѣтель станетъ всакъ глаголъ. зі. аште же не по-
 слочшаіетъ нхъ, рьцн црѣкѣвн. аште же н о црѣкѣвн
 неродннн начьнетъ, да бждетъ тн яко ѡзычнннкъ н
 мьтарь. ні. аминъ глаголюж вамъ, іелнко аште сѣва-
 жете на землн, бждетъ сѣвазано на небесн, н іелнко
 аште раздрѣшннн на землн, бждетъ раздрѣшено на не-
 бесн. ді. пакы аминъ глаголюж вамъ яко аште два
 отъ васъ сѣвѣштаіета на землн о всакон вештн іеже
 колнждо прсннте, бждетъ нма отъ отьца моєго нже
 іестъ на небесехъ. к. ндеже бо іеста два нлн трнне сѣбра-
 нн въ нма моє, тоу іесмъ по срѣдѣ нхъ. ка. тьгда

пристъпль къ нѣмоу Петръ рече: господи, коль краты
 съгрѣшитъ къ мѣнкѣ братъ мой и отъпоустъжъ нѣмоу;
 до седмь кратъ ли; кѵ. глагола нѣмоу Исусъ: не гла-
 голю тебѣ до седмь кратъ, нѣ до седмь десатъ кратъ
 седмицею. кѵ. сего ради оуподоби сѧ цѣсарьствнѣ
 небесьноѣ чловѣкоу цѣсарю, иже въсхотѣ сътазати
 сѧ о словеси съ рабъы своими. кѵ. начынъшоу же
 нѣмоу сътазати сѧ, приведоша нѣмоу длъжьникъ
ѣдинъ тѣмоу талантъ. кѵ. не имжштоу же нѣмоу
въздати, повелѣ господинъ нѣго да продадѧтъ и, и
 женъ нѣго и чада и все ѣланко имѣаше, и отъдати.
 кѵ. падъ оубо рабъ тѣ кланѧше сѧ нѣмоу глаголю: го-
 споди, потрѣпи на мѣнкѣ, и все ти въздамъ. кѵ. ми-
 лосрдовавъ же господъ раба того поусти и длъгъ отъ-
 поусти нѣмоу. кѵ. ишѣдъ же рабъ тѣ обрѣте ѣдинного
отъ клеврѣтъ своихъ, иже бѣ длъжьнъ нѣмоу сътомъ
цѧтъ, и имѣ и давалаше и глаголю: въздаждъ ми имѣ-
 же ѣси длъжьнъ. кѵ. падъ же клеврѣтъ нѣго на ногоу
нѣго моляше и глаголю: потрѣпи на мѣнкѣ, и все ти
 въздамъ. л. онъ же не хотѣаше, нѣ шѣдъ въсади и въ
 тѣмьницѣ дондеже въздасть все длъгъ нѣго. ла. ви-
дѣвъше же клеврѣти нѣго бѣвъшамъ съжалишѧ си зѣло и
пришѣдъше съказашѧ господиноу своѣмоу все бѣвъ-
шамъ. лѵ. тѣгда призѣвавъ и господинъ нѣго глагола
нѣмоу: рабе лжавый, все длъгъ онъ отъпоустихъ
ти, по нѣже оумоли ма: лѵ. не подобаше ли и тебѣ
помилвати клеврѣта своѣго, яко и азъ тебе поми-
ловахъ; лѵ. и прогнѣвавъ сѧ господинъ нѣго прѣдасть
и мжчителю, дондеже въздасть все длъгъ свой.

лѣ. тако и отьць мой небесный сѣтворитъ вамъ, аште не отъпоуштаете къждо братоу своему отъ срѣдць вашихъ прѣгрѣшений ихъ.

Г Л Я В Я. дѣ.

И бысть югда съконьча Исоусъ словеса си, прѣиде отъ Галилея и приде въ прѣдѣлы иудейскыя обѣ онъ полъ Иордана. в. и по нѣмь идоша народи мнози, и исцѣли ѡ тоу. г. и пристъпиша къ нѣмоу фарисеи искоушающе и и глаголюще: аште достоинъ чловѣкоу поустити женъ своихъ по всакой винѣ; д. онъ же отъвѣштавъ рече имъ: нѣсте ли члвчъ яко сѣтворилъ съ прѣва мжжескъ полъ и женскъ сѣтворилъ ѡ ѡестъ, е. и рече: сего ради оставитъ чловѣкъ отьца и матере и прилѣпится съ къ женѣ своей, и бждета оба въ плоть единъ. з. тѣмъже оуже нѣста два, нѣ плоть една. еже оубо богъ съчета, чловѣкъ да не разжчають. з. глаголаша нѣмоу: чьто оубо Моисей заповѣда дати кънигы распоустыныя и отъпоустити ѡ; глагола имъ: и. яко Моисей по жестосрѣдию вашему повелѣ вамъ поустити жены вашы: испрѣва же не бысть тако. д. глаголю же вамъ, яко иже аште поустити женъ своихъ развѣ словесе прѣлюбоудѣйна и оженити съ иною, прѣлюбы творить, и женѡй съ подѣвѣгою прѣлюбы творить. і. глаголаша нѣмоу оученици юго: аште тако ѡестъ вина чловѣкоу съ женою, оунѣ ѡестъ

не жениши сѧ. дѧ. онъ же рече имъ: не вси вѣмѣшта-
 ютъ словесе сего, нъ имъже дано юсть. вѧ. сѧтъ бо
 каженици иже изъ чрѣва матерныи родиша сѧ тако, и
 сѧтъ каженици иже исказиша сѧ отъ чловѣкъ, и сѧтъ
 каженици иже исказиша сѧ сами себе цѣсарьствнии ра-
 ди небеснаго. могъи вѣмѣштати да вѣмѣстятъ.
гѧ. тѣгда приведоша къ нѣмоу дѣти, да ржцѣ възло-
 жить на нѧ и помолить сѧ. оученици же запрѣтиша
 имъ. дѧ. Исоусъ же рече: оставите дѣти, не възбра-
 няйте имъ принти къ мѣнѣ: таковъиныхъ бо юсть цѣ-
 сарьствниѣ небесноиѣ. еѧ. и възложъ на нѧ ржцѣ отиде
 отъ тѣдоу. зѧ. и се ютеръ пристѣпль рече юмоу: оучи-
 телю благъи, чѣто благо сътворишъ да имамъ животъ
 вѣчъиный; зѧ. онъ же рече юмоу: чѣто ма глаголиши
 блага; никътоже благъ тѣкъмо юдинъ богъ. аште ли
 хоштеши въ животъ вѣчъиный вѣннати, съблюди запо-
 вѣди. иѧ. глагола юмоу: кыѧ; Исоусъ же рече: юеже не
 оубиѣши, не прѣлюбѣтъ сътвориши, не оукрадеши, не
 лѣжесъвѣдѣтель бѣди, дѧ. чѣти отьца своѣго и ма-
 теръ и възлюбнши искрънаго своѣго яко и самъ сѧ.
кѧ. глагола юмоу юноша: всѧ си съхранихъ отъ юно-
 сти моеѧ: чѣсо юсмь юште не доконьчалъ; ка. рече
 юмоу Исоусъ: аште хоштеши съврѣшенъ бѣти, иди
 продаждь имѣннѣ твоѣ и даждь ништинимъ, и имѣ-
 ти имѧши съкровиште на небесехъ, и градъ иди въ
 слѣдъ мене. кв. слышавъ же юноша слово отиде скръь-
 ба: бѣ ко имѣнѧ сътажаниа мѣнога. кг. Исоусъ же
 рече къ оученикомъ своимъ: аминъ глаголишъ вамъ яко
 не оудобъ вѣннидеть богатъ въ цѣсарьствниѣ небесъ-

ное. кд. пакы же глаголю вамъ, оудобѣіе іестъ велѣ-
вждоу сквозѣ оуши и главиѣ проти неже богатоу въ
цѣсарствіе козиіе вѣннати. ке. слышавѣше же се оуче-
ници дивнаѣхъ са зѣло глаголюште: кѣто оубо можетъ
спасенѣ быти; кз. възрѣвъ же Іисусъ рече имъ:
отъ чловѣкъ се невѣзможно іестъ, отъ бога же вса въз-
можна сѣтъ. кз. тѣгда отъвѣштавъ Петръ рече іемоу:
господи, се мы оставихомъ вса и въ слѣдѣ тебе идо-
хомъ: чѣто оубо вждеть намъ; кн. Іисусъ же рече имъ:
аминѣ глаголю вамъ іко вы шѣдѣшей по мѣнѣ, въ
пакыбытіе, іегда сѣдеть сынѣ чловѣчскыи на прѣ-
столаѣ славы своѣа, сѣдете и вы на двою на десѣте
прѣстолау, сѣдаште обѣма на десѣте колѣнома израи-
ліевома. кд. и всакъ иже оставилъ іестъ домъ или бра-
тнѣхъ или сѣтры или отѣца или матере или женѣ или дѣ-
ти или села имене моего ради, стократицеѣхъ приметъ
и животъ вѣчннѣи насаѣдитъ. л. мнози же вждѣтъ
прѣвни послѣднни и послѣднни прѣвни.

Г Л Я Б Я. б.

Подобно бо іестъ цѣсарствіе небесное чловѣкоу
домовитоу, иже изиде коупно за оутра налати дѣлаате-
ля въ виноградъ свой. в. сѣвѣштавъ же съ дѣлаатели
по пѣназоу на днѣ, посла іа въ виноградъ свой.
г. и ишѣдѣ въ третнѣхъ годнѣхъ видѣ имъ на трѣжишти
стояшта праздыны: д. и тѣмъ рече: идѣте и вы въ

виноградъ мой, и еже вждеть правда длаь вамъ.
 ѿ. они же идоша. пакы же ишѣдъ въ шестѣжъ и въ де-
 вятѣжъ годинѣ сътвори такожде. ѿ. въ единѣжъ же на
 десате годинѣ ишѣдъ обрѣте дру҃гыѣ стояща пра-
 здны, и глагола имъ: чѣто стонте съде въсь днь
 праздни; ѡ. глаголаша юмоу: яко никтоже насъ не
набатъ. глагола имъ: идѣте и вы въ виноградъ, и еже
 вждеть правда примете. и. вечероу же бѣвшоу глаго-
 ла господинъ винограда къ приставникоу своему:
 призови дѣлателя и даждь имъ мѣздѣ начнѣ отъ
 послѣднихъ до прѣвѣныхъ. ѡ. пришѣдшей же въ
 единѣжъ на десате годинѣ приаша по пѣнѣзоу.
 г. пришѣдшей же прѣви мѣнѣкаѣ съ вѣште приати, и
 приаша и ти по пѣнѣзоу. дг. примѣше же рѣпѣтѣлаѣ
 на господинъ вѣ. глаголюште: како снѣ послѣднихъ
единъ часъ сътворивша равны намъ сътворилъ ѿ
 ѿси понесѣшимъ таготъ дне и варъ; гг. онъ же отъ-
вѣштавъ рече единому ихъ: дру҃же, не обиждь те-
 бе: не по пѣнѣзоу ли сѣвѣштахъ съ тобою; дг. въ-
зьми свое и иди. хоштѣ же семоу послѣднююмоу да-
 ти яко и тебѣ. ег. или нѣсть ми лѣтъ сътворити въ
 своихъ ми еже хоштѣ; аште око твоѣ лжкво ѣсть,
 яко азъ благъ ѣсмъ; зг. тако вждѣтъ послѣднии прѣ-
ви и прѣви послѣднии: мнози во сѣтъ зѣвани, мало
же избраныхъ. зг. и въсхода Исусъ въ Иероусалимъ
полатъ оба на десате оученика единѣ на пѣтъ, и рече
имъ: и. се въсходимъ въ Иероусалимъ, и сынъ чло-
вѣчскый прѣданъ вждеть архидиеромъ и книжени-
комъ, и осждѣтъ и на сѣмрѣтъ дг. и прѣдадѣтъ и на

поржгавиѣ ѡзъкомѣ и виѣниѣ и пропатиѣ, и въ тре-
 тин днь вѣскрѣснеть. к. тѣгда пристѣпи къ нѣмоу
 мати сыноу Зеведеовоу съ сынома своима кланѣишти
са и просашти нѣчьсо отъ нѣго. ка. онъ же рече їей
 чьсо хощеши; глагола ѣмоу рѣци да сѣдета снѣ сына
 моѣ їединъ о десѣнѣжѣ тебе и їединъ о шоуѣжѣ тебе
 въ цѣсарствин твоѣмъ. кв. отъвѣштавъ же Исоусъ
 рече не вѣста чьсо просита. можета ли пити чашѣ
 ѣже азъ имамъ пити, ли крѣштеннѣмъ имъже азъ
 крѣштаѣ са крѣстити са; глаголаста ѣмоу може вѣ.
кг. и глагола има чашѣ оубо моѣ испнѣта, нео и крѣ-
 штеннѣмъ имъже азъ крѣштаѣ са крѣсита са, а їеже
сѣсти о десѣнѣжѣ и о шоуѣжѣ мене нѣсть моѣ дати, нѣ
имъже оуготовано їестъ отъ отьца моѣго. кд. и слы-
 шавъше десѣть негодоваша о обою братоу. ке. Исоусъ
 же призѣвавъ ѡ рече вѣсте їако кѣнази ѡзъкъ го-
 сподѣствоуѣтъ ими, и велици обладаѣтъ ими. кз. не
 тако же бждеть въ васъ, нѣ їеже аште хощетъ ва-
штин бъти въ васъ, да бждеть вашъ слоуга, кз. и їеже
аште хощетъ въ васъ бъти прѣдъни, да бждеть въ-
сѣмъ рабъ. ки. їакоже сынъ чловѣчьскыи не принде да
послоужѣтъ їемоу, нѣ да послоужитъ и дати доушѣ
своѣ избавленнѣ за мъногымъ. кд. и исходаштоу їемоу
 отъ Иєрихона по нѣмъ идоша народи мънози. л. и се
 два слѣпца сѣдашта при пѣти, слышавъша їако Исоусъ
мимо ходитъ, възъпнѣста глаголѣшта помилоуи на,
господи, сыноу Давыдовъ. ла. народъ же запрѣти има
да оумалъчита. она же паче зѣваста глаголѣшта
помилоуи на, господи, сыноу Давыдовъ. лв. и ставъ

Иисусъ възгласи ѿ и рече чьто хоштета да сьтвориж вама; лг. глаголаста иемоу господи, да отьквръзета сѧ очн наю. лд. милосрѣдовавъ же Иисусъ прикоснж сѧ очню има, и авнѣ прозьрѣста има очн, и по нѣмь идоста.

Г Л Я Н Я. ка.

И игда приближиша сѧ въ Иероусалимъ и прииде въ Бидѣфагиж къ горѣ иелеоньсткѣй, тъгда Иисусъ посѣла два оученика своѧ в. глагола има идѣта въ всь ѧже ѣсть прѣмо вама. и авнѣ обраштета осѣла привязано, и ждрѣва сѧ нимь отьрѣкшыша приведѣта ли. г. и аште речеть къто вама чьто, речета ѧко го- сподь трѣбоуѣтъ иею, и авнѣ посѣлиеть ѧ. д. се же всье бьсть да сѣвждеть сѧ реченою пророкомь глаго- лжштемь е. рьцкте дѣштери синовѣ се цѣсарь твой идеть къ тебѣ, кротѣкъ и вѣсѣдѣ на осѣла и ждрѣ- ва сына ѧрѣмьнича. з. шѣдѣша же оученика и сѣтвори- ша ѧкоже повелѣ има Иисусъ, з. приведоста осѣла и ждрѣва, и възложиша врѣхоу иею ризь своѧ, и вѣсѣде врѣхоу нхѣ. и. мъножайше же народи постѣла- ша ризь своѧ по пѣти, дрозини же рѣзлауж вѣтви отъ дрѣвѣ и постилаауж по пѣти. д. народи же ходаштини прѣдѣ нимь и сѣдѣ зѣваауж глаголжште осана сыноу Давыдовоу, благословленѣ градъ ѧй въ има господнѣ, осана въ вѣшкниихѣ. г. и вѣшѣдѣшоу иемоу въ Иероусалимѣ потрѣсе сѧ всье градѣ глагола къто сѧ ѣсть;

аі. народи же глаголаахъ съ іестъ Іисоусъ пророкъ иже
 отъ Назареда галилейскаго. ві. и въниде Іисоусъ въ
 црѣкѣвъ вожнижъ, и изгъна вса продажштаѡ и коу-
 поужштаѡ въ црѣкѣви, и трапезы трѣжъникомъ
 испроврѣже, и сѣдалишта продажштихъ голжи. гі. и
 глагола имъ ꙗко писано іестъ ꙗко храмъ мой храмъ молитвѣ
 наречеть сѡ, вы же сътвористе и врѣтъпъ разбойникъ.
 ді. и пристѣпиша къ нѣмоу хрѡми и сѣпи въ црѣ-
 кѣви, и исцѣли ѡ. еі. видѣвъше же архіереи и кни-
 жници чоудеса ѡже сътвори Іисоусъ, и отроки зовѣшта
 въ црѣкѣви и глаголашѡ ꙗко осана сыноу Давыдовоу,
 негодовашѡ зі. и рѣшѡ іемоу ꙗко слышиши ли чѣто си
 глаголають; Іисоусъ же рече имъ ꙗко іей. нѣсте ли николи-
 же чѣли ѡко изъ оустъ младѣнць и съсѣштихъ съврѣ-
 шилъ іеси хвалж; зі. и оставѣ ѡ изиде вънѣ изъ гра-
 да въ Биданижъ, и въдвори сѡ тоу. ні. оутро же въз-
 вращѣ сѡ въ градъ възалѣка, ді. и оузрѣвъ смокъ-
 въницжъ іединжъ при пѣти, прииде къ нѣй, и ничѣсоже
 не обрѣте на нѣй тѣкъмо листвиіе іедино. и глагола
 іей ꙗко да николиже отъ тебе плода не бѣдетъ въ вѣкы. и
 лвиіе исѣше смокъвъница. к. и видѣвъше оученици ди-
 виша сѡ глаголашѡ ꙗко како лвиіе исѣше смокъвъница;
 ка. отвѣштавъ же Іисоусъ рече имъ ꙗко аминъ глагола
 вамъ, аште имате вѣржъ и не оусъмѣните сѡ, не тѣкъмо
 смокъвъничноіе сътвористе, нѣ аште и горѣ сѣй речете.
 двигни сѡ и врѣзи сѡ въ моріе, бѣдетъ ꙗко вв. и вса
 іелика аште въспросите въ молитвѣ вѣроужште приме-
 те. кг. и пришѣдъшоу іемоу въ црѣкѣвъ пристѣпиша
 къ нѣмоу оучаштоу архіереи и старци людѣстни

глаголюште ꙗкоже властнѣ си творши, и кѣто ти
 дастъ область снѣ; кд. отъвѣштавъ же Иисусъ рече
 имъ: въпрошъ же вы и азъ едино слово, ꙗже аште
 речете мнѣ, и азъ вамъ рекъ ꙗкоже властнѣ си творѣ.
 ке. крѣштеніе Иоаново отъ каждоу вѣ; съ небесе ли, или
 отъ чловѣкѣ; они же помышляхъ въ себѣ глаголю-
 ште: аште речемъ: съ небесе, речеть намъ: по чѣто
 оубо не вѣроставе ѿмоу; кз. аште ли же речемъ: отъ
 чловѣкѣ, боимъ сѧ народа: вси бо ꙗко пророка имѣтъ
 Иоана. кз. и отъвѣштавъше Иисусови рѣша: не вѣмъ.
 рече имъ и тѣ: ни азъ глаголю вамъ ꙗкоже властнѣ си
 творѣ. ки. чѣто же сѧ вамъ мнѣтъ; чловѣкѣ ѿтерѣ
 имъ двѣ члвкѣ. и пришдѣ къ прѣвоуоумоу рече: члдо,
 нди дньсь дѣлай въ виноградѣ моємъ. кд. онъ же
 отъвѣштавъ рече: не хощѣ, послѣдъ же расказъ сѧ
 иде. л. и пристѣплъ къ другоуоумоу рече такожде: онъ
 же отъвѣштавъ рече: азъ, господи, и не иде. ла. кѣи
 отъ обою сътвори волю отъчѣ; глаголаша ѿмоу: прѣ-
 вѣи. глагола имъ Иисусъ: аминъ глаголю вамъ ꙗко
 мѣтаріе и любоуѣица вариѣтъ вы въ цѣсарствѣи
 божии. лв. прииде бо къ вамъ Иоанъ пѣтемъ правды-
 нѣимъ, и не ѿсте ѿмоу вѣрѣ: мѣтаріе же и любо-
 уѣица ѿша ѿмоу вѣрѣ, вы же видѣхъше не расказѣте
 сѧ послѣдъ ѿти ѿмоу вѣрѣ. лг. ииъ прѣтъчѣ слыши-
 те. чловѣкѣ вѣ домовитѣ, иже насади виноградъ, и
 олатомъ и оградѣи и ископа въ нѣмъ точило и съзѣда
 стлѣпъ, и вѣдастѣ и дѣлателюмъ, и отиде. лд. ѿгда
 же приближи сѧ врѣмѣ плодомъ, посла рабы своя къ
 дѣлателюмъ прияти плоды ѿго. лз. и имѣше дѣлате-

лнѣ рабѣ ѿ него ового виша ового же оубиша а друугааго
 каменнѣмъ побнша. лс. пакѣмъ посѣла ннѣ рабѣмъ мѣно-
 жайша прѣвнхъ, и сѣтвориша имъ такожде. лз. по-
 слѣдѣ же посѣла къ нимъ сынъ свой глагола: оусра-
 матъ са сына моего. лн. дѣлателнѣ же видѣвше сы-
 на рѣша въ себѣ: съ ѿсть наслѣдникъ: придѣте
 оубнѣмъ и н оудрѣжимъ достоиннѣ ѿ него. ло. и имѣ-
 ше и извлѣкоша и вѣнъ изъ винограда и оубнша.
лм. ѿгда оубо придетъ господинъ винограда, чѣто
 сѣтворитъ дѣлателнѣмъ тѣмъ; ла. глаголаша ѿмоу:
 зѣлы зѣлкъ погоубитъ ѿ, и виноградъ прѣдастъ
 ннѣмъ дѣлателнѣмъ, нже вѣздадѣтъ ѿмоу плоды въ
 врѣмена своѣ. лв. глагола имъ Іисусъ: нѣсте ли чѣли
 николиже въ кѣнигахъ: камень ѿгоже не врѣдоу сѣ-
 твориша зиждѣштѣй, съ бѣсть въ главѣ жглоу: отъ
 господи бѣсть си, и ѿсть дивнѣ въ очнѣ нашею.
лг. сего ради глагола вамъ тако отнметъ са отъ васъ
 цѣсарствнѣ божнѣ и дасть са ѿзѣмоу твораштоу-
 оумоу плоды ѿго. лд. и падѣй на камени семь сѣкроу-
 шитъ са: а на нѣмъже падѣтъ, сѣтретъ н. ле. и слы-
 шавше архнѣрен и фарисен прнтѣча ѿго разоумѣша
 ѿко о ннѣмъ глаголетъ: лз. и нштѣше ѿти ѿго оубо-
 нша са народа, по нѣже ѿко пророка имѣахъ и.

Г Л А В А . К В .

И отъвѣштавъ Иисусъ пакы рече имъ въ притѣ-
 чахъ глагола: в. оуподоби са цѣсарьствию небесьноу
 чловѣкоу цѣсарю, иже сътвори бракъ сыноу своему.
 г. и посла рабы своя призвати званыа на бракъ,
 и не хотѣахъ прити. д. пакы посла ины рабы, гла-
 гола: рыцѣте званымъ: се обѣдъ мой оуготовахъ,
 юнцы мои и оупитѣнаа искоюна, и вса оуготована:
 придѣте на бракъ. е. они же неврѣгъше отидоша, овъ
 на село свое, овъ же на коупляжъ своежъ. ж. а прочии имъ-
 ше рабы его досадиша имъ и избнша ѿ. з. и слышавъ
 цѣсарь тѣ разгнѣва са и послаа въ своя воа погоуби
 оубийца ты и градъ ихъ зажъже. и. тѣгда глагола ра-
 бомъ своимъ: бракъ оубо готовъ ѿсть, а званни не
 вѣша достойни. ѡ. идѣте оубо на исходишта пѣтий, и
 ѿлико аште обраштете призовѣте на бракъ. і. и ишк-
 дѣше раби ти на пѣти събраша вса ѿже обрѣтоша,
 злыа же и добрыа, и напѣни са бракъ възлежа-
 штихъ. л. вѣшдѣ же цѣсарь видѣтъ възлежашти-
 нухъ видѣ тоу чловѣка не облачена въ одѣнию брач-
 ною. м. и глагола ѿмоу: дроуже, како вѣниде сѣмо не
 имы одѣниа брачна; онъ же оумача. н. тѣгда рече
 цѣсарь слоугамъ: съвазавѣше ѿмоу рѣцѣ и нозѣ въ-
 зъмѣте и и вѣврѣзѣте въ тѣмъ кромѣшныихъ: тоу
 бждеть плачь и скръжьтѣ зжбомъ. д. мѣнози бо сътъ
 званни, мало же избраныхъ. е. тѣгда шдѣше фари-
 сен съвѣтъ сътвориша како да и областатъ словомъ.

31. и посылають къ нѣмоу оученикы своя съ Иродиа-
 ны, глаголюще оучителю, вѣмъ яко истиннъ іеси
 и пѣти божию въ истинѣ оучиши, и не брѣжеши ни о
 комъже не зѣриши бо на лице чловѣкомъ. 31. рѣци
 оубо намъ, что ти са мнѣти; достойно ли іестъ дати
кинъскъ Кесаріевн, или ни; 32. разумѣвъ же Іисусъ
 лжавство ихъ рече: что ма искоушаєте, лицемъри;
 33. покажите ми цѣтж кинъскнжж. они же принесоша
іемоу цѣтж. 34. и глагола имъ: чий іестъ образъ съ и
 написаніе; 35. глаголаша іемоу: Кесаріевъ. тѣгда гла-
 гола имъ: вѣздадите оубо Кесаріева Кесаріевн, а божиа
богоу. 36. и слышавъше дивнша са, и оставльше и
 отидоша. 37. въ тѣ днь пристѣпиша къ нѣмоу са-
 доукен иже глаголютъ не быти въскрѣсенію, и въпро-
 сиша и 38. глаголюще оучителю, Моисей рече, аште
 кѣто оумреть не имъ чадъ, да поиметь братъ іего
 женж іего и въскрѣситъ съма брата своіего. 39. вѣкаше
 же въ насъ седмъ братнѣ. и прѣвѣый оженъ са оумрѣтъ,
 и не имъ скмене остави женж свож братоу скоіемоу.
 40. такожде и вѣторый и третин, до седмаго. 41. по-
 слѣжде же ихъ въскхъ оумрѣтъ и жена. 42. въ въскрѣ-
 шеніе оубо котораго отъ седми вждетъ жена; вси бо
 имѣша ж. 43. отвѣкштавъ же Іисусъ рече имъ: вѣд-
дите не вѣдште вѣнигъ ни силы божиа. 44. въ въскрѣ-
 шеннн бо ни женатъ са ни посагають, нѣ яко анѣ-
 гели божиа на небесн сѣтъ. 45. о въскрѣшеннн же мрѣ-
 твнхъ нѣсте ли чѣли реченаго вамъ богомъ глаголю-
штемъ. 46. азъ іесмы богъ Авраамъ и богъ Исакковъ и
 богъ Иаковъ; нѣсть богъ богъ мрѣтвнхъ, нѣ жи-

вѣнхѣ. лг. и слышавъше народи двѣтаѣхъ сѣ о оуче-
 нни его. лд. фарисей же слышавъше яко посрами са-
 доукѣя, събраша сѣ въ коупѣ, ле. и въпроси юдинъ
 отъ нихъ законъникъ искоушаѣя и и глагола. лз. оучи-
 телю, каѣ заповѣды больши юсть въ законѣ; лз. Исоусъ
 же рече юмоу: възлюбихи господѣа бога своѣго всѣмъ
 срѣдцемъ своимъ и всею доушею своєю и всею мы-
 слию своєю. ли. си юсть прѣваѣа и больши заповѣды,
 лд. вѣтораѣа же подобна юѣ възлюбихи ближняго
 своѣго яко самъ сѣ. м. въ сею обою заповѣдню въсь
 законъ и пророци висѣтъ. ма. събраномъ же фарисеомъ
 въпроси ѣа Исоусъ глагола: мв. чѣто сѣ вамъ мнѣнѣ
 о Христѣ; чий юсть сынъ; глаголаша юмоу: Давы-
 довъ. мг. глагола имъ: како оубо Давыдъ доухомъ го-
 спода его нарицаѣтъ глагола: мд. рече господѣа госпode-
 ки моемоу: сѣди о деснѣхъ мене дондѣже положѣ вра-
 ги твоѣа подъножню ногама твоима. ме. аште оубо
 Давыдъ господѣа нарицаѣтъ и, како юмоу юсть сынъ;
 мз. и никътоже можааше отвѣкшати юмоу словесе,
 ниже смѣкъ кѣто отъ дне того въпросити его къ томоу.

Г Л Я Б Я. кг.

Тѣгда Исоусъ глагола къ народомъ и оученикомъ
 своимъ, в. глагола: на Моисеовѣ сѣдалишти сѣдоша
 кѣнижъници и фарисей. г. всѣа оубо ѣелка аште рекѣтъ
 вамъ блюсти, съблюдайте и творите. по дѣломъ же

нухъ не творите глаголютъ бо и не творатъ. д. съва-
 зають бо брѣмена тяжка и неоудобъ носима и въскла-
 дають на плешта чловѣчьска, а прѣстома своимъ не хо-
 тать двигнати нухъ. е. вса же дѣла своя творатъ яко
 да видими бждють чловѣкы. раширяють бо хранили-
 шта своя и величаютъ подѣметы ризъ своихъ, з. лю-
 бавь же прѣждевъзлѣганна на вечерахъ и прѣждесѣ-
 данна на събориштинхъ и цѣлованна на трѣжни-
 штинхъ и нарицати сѧ чловѣкы. равъви, равъви.
 и. вы же не нарицайте сѧ равъви. ѳединъ бо ѳсть
 оучитель вашъ, Христосъ, вси же вы братна ѳсте. д. и
 отьца не нарицайте сѧ на земли. ѳдинъ бо ѳсть отьць
 вашъ иже ѳсть на небесехъ. і. ни нарицайте сѧ наста-
 вьници, ѳдинъ бо ѳсть наставьникъ вашъ, Христосъ.
 кі. а болнй въ васъ да бждеть вамъ слоуга. кі. а иже
 възнесеть сѧ съмѣрнѣ сѧ, и съмѣршай сѧ възнесеть
 сѧ. гі. горіе же вамъ, кѣнигъчнѣ и фариसेи лицемѣри,
 яко сънѣдаете домъ вдовницъ и винож далече моли-
 твж творяте. сего ради лише примете осжденнѣ.
 ді. горіе вамъ, кѣнигъчнѣ и фариसेи лицемѣри, яко за-
 тваряете цѣсарьствнѣ небесноѣ прѣдъ чловѣкы. вы
 бо не въходите, ни въходаштинхъ оставляете кѣни-
 ти. еі. горіе вамъ, кѣнигъчнѣ и фариसेи лицемѣри,
 яко прѣходите моріе и соушж сътворити ѳдиноѣ
 пришльца, и ѳгда бждеть, творите и сына геіенънѣ
 соугоубѣнша васъ. зі. горіе вамъ, вожди слѣпи гла-
 голюштей. иже аште клѣнеть сѧ црѣкѣвнѣж, ничѣтоже
 ѳсть. а иже клѣнеть сѧ златомъ црѣкѣвнѣнѣмъ,
 дѣлѣнѣ ѳсть. зі. боуи и слѣпи, кѣто бо колнй ѳсть,

ЗЛАТО ЛИ, ЛИ ЦРЬКЪТЪ СВАТАШТИЯ ЗЛАТО; иі. иже аште
 клънеть сѧ олѣтаріемь, ничѣтоже іестъ, а иже клънеть
 сѧ даромь иже іестъ врѣхуу іего, длѣжнѣ іестъ.
ді. боуи и слѣпи, чѣто бо іестъ боіе, дарѣ ли, или
 олѣтарь сватѣй дарѣ; к. клънѣый сѧ оубо олѣтаріемь
 клънеть сѧ имь и сжштними врѣхуу іего, ка. клънѣый
 сѧ црѣкѣвнѣж клънеть сѧ іеж и живжштимь въ нѣей,
кв. клънѣый сѧ небесемь клънеть сѧ прѣстоломь божи-
 емь и сѣдѣштимь на нѣемь. кг. горіе вамъ, кѣнигѣ-
 чнѣя и фѣрисиѣи лицемѣри, іако отѣдесѣтѣствоуіете мѣ-
 твж и копрѣ и киминѣ, и оставиете тѣжша закона,
 сѣдѣ и милость и вѣрж. си же подобаше творити, и
 тѣхъ не оставити. кд. вожди слѣпи, оцѣждажшѣей
 комары, а велѣждѣ пожиражшѣе. ке. горіе вамъ,
 кѣнигѣчнѣя и фѣрисиѣи лицемѣри, іако очиштаете вѣ-
 нѣшнѣіе стѣклѣница и блюда, вѣнжтрѣждоу же сжтѣ
 плѣни хуштениа и неправды. кз. фѣрисию слѣпый,
 очисти прѣжде вѣнжтрѣнѣіе стѣклѣница и блюда, да
 бждетѣ и вѣнѣшнѣіе има чисто. кѣ. горіе вамъ,
 кѣнижнѣици и фѣрисиѣи лицемѣри, іако подобите сѧ гро-
 бомъ повапнѣіеномъ, иже вѣнѣждоу оубо видѣтѣ сѧ
 краснѣи, вѣнжтрѣждоу же сжтѣ плѣни костий мрѣтвѣ-
 нѣхъ и всѣакоѣя нечистоты. кн. тако и вѣи вѣнѣждоу
 оубо іаваіете сѧ чловѣкомъ правдѣни, вѣнжтрѣждоу
 же іестѣ плѣни лицемѣриа и кезаконнѣи. кд. горіе вамъ,
 кѣнигѣчнѣя и фѣрисиѣи лицемѣри, іако виждете гробы
 пророчѣскыѣя и красите ракы правдѣнѣиѣхъ, л. и глаго-
 вѣтѣ: аште бѣхомъ бѣли въ дѣни отѣцѣ нашихъ, не
 бѣхомъ оубо бѣли обѣштѣнѣици имь въ крѣви пророкѣ.

лд. тѣмъже свѣдѣтельствоуєте о себѣ яко сынове
 есте избивъшихъ пророкы. лв. и вы напльните мѣ-
 ржъ отъца вашихъ. лг. змиа иштаднѣ ехиднова, ка-
 ко оубѣжите сѣда геоньскаго; лд. сего ради се азъ
скажъ къ вамъ пророкы и прѣмждры и кънигъчныя
 и отъ нихъ оубиете и распьнете, и отъ нихъ тепете
 на съкориштихъ вашихъ и ижденете отъ града въ
 градъ, ле. да придетъ на вы всака крѣвь правдынаа
проливаемаа на земли, отъ крѣве Авела правды-
 нааго до крѣве Захария сына Барахинна, якоже оуби-
сте между црѣквниж и олтариемъ. лз. аминъ гла-
голюжъ вамъ, яко придхтъ вса си на родъ съ.
 лз. Иероусалиме, Иероусалиме избиваай пророкы и
камениемъ побиваай посъланныа къ тебѣ, коль краты
въсхотѣхъ събрати чада твоя, якоже събирають ко-
кошь пѣткница свояа подъ крилкъ, и не въсхотѣсте.
 ли. се оставашеть са вамъ домъ вашъ поустъ.
 лд. глаголюжъ бо вамъ, яко не имате мене видѣти отъ
селѣ, дондеже речете благословають градый въ има
господниѣ.

Г Л Я Б Я. кд.

И ишдъ Иисусъ идѣаше отъ црѣквѣ, и при-
стѣпиша къ иемоу оученици яго показати иемоу зѣда-
ниа црѣквѣвнаа. в. Иисусъ же рече имъ не види-
те ли въскхъ сихъ; аминъ глаголюжъ вамъ, не имате

остати съде камень на камени, иже не разорить сѧ.
 ѿ. сѧдѧшѧтоу же иѧмоу на горѣ иѧлеонѣстѣй, пристѧпи-
 ша къ иѧмоу оученици иѧдиному глаголюще: по-
 вѣжда намъ, къгда си бѣдѣтъ, и что иѧсть знаме-
 ние твоего пришествия и коньчания вѣка; д. и отъ-
 вѣштавъ Иисусъ рече имъ: блюдетѣ сѧ да никѣтоже
 васъ не прѣлѣстятъ. е. мнози бо придѣтъ въ иѧма
 мое глаголюще: азъ иѧсмь Христосъ, и мнози
 прѣлѣстятъ. з. оуслышати же имате брани и слыш-
 ния брании. видите, не оужасайте сѧ: подобаетъ бо
 всѣмъ быти, нѣ не тѣгда иѧсть коньчина. з. вѣста-
 нетъ бо языкъ на языкъ и цѣсарство на цѣсарство,
 и бѣдѣтъ гладъ и пагоубы и тржси по мѣста: и. вса
 же си начало волѣзний. д. тѣгда прѣдадѣтъ вы въ
 скрѣбъ и оубиждѣтъ вы, и бѣдете ненавидими всѣми
 языки имене моего ради. и. и тѣгда съблѣзнятъ сѧ
 мнози и другъ друга прѣдадѣтъ и възненавидѣтъ
 другъ друга. а. и мнози лжи пророци вѣстанѣтъ и
 прѣлѣстятъ мнози. б. и за оумножение безакония
 исскнетъ любви многыныхъ. г. прѣтрѣпѣвый же до
 коньца, тѣ съпасетъ сѧ. д. и проповѣсть сѧ се иѧванъ-
 гелие цѣсарствия по всей вселенѣй, въ свѣдѣ-
 тельство всѣмъ языкомъ. и тѣгда придетъ коньчи-
 на. е. иѧгда оубо оузрите мръзость запоустѣния, рече-
 ннѣ Даниломъ пророкомъ, стояшѣ на мѣстѣ свѣтѣ-
 чѣтѣ да разоумѣваетъ, з. тѣгда сѧшѣтъ въ Иудеи да
 вѣгаѣтъ на горы, з. и иже на кровѣ да не сълазятъ
 възати иже сѣтъ въ храмивѣ иѧго, и. и иже на сѣлѣ
 да не възвратитъ сѧ възпѣтъ възати ризъ своихъ.

ђ. ГОРИЕ ЖЕ НЕПРАЗДНЫИМЪ И ДОИШТНИМЪ ВЪ ТЫ ДНИ.
 в. МОЛИТЕ ЖЕ СЯ ДА НЕ БЖДЕТЬ БКСТВО ВАШЕ ЗИМКЪ НИ
 ВЪ СЖБОТЖ. ка. БЖДЕТЬ БО ТЪГДА СКРБЬ ВЕЛИКА, ИЖА-
 ЖЕ НКСТЬ БЫЛА ОТЪ НАЧАЛА ВСЕГО МИРА ДО СЕЛКЪ, НИ
 ИМАТЬ БЫТИ. кв. И АШТЕ НЕ БЫША ПРКРАТИЛИ СЯ ТИ
 ДНИИЕ, НЕ БЫ ОУБО СЪПАСЛА СЯ ВСАКА ПЛТЪ. ЗА ИЗБРА-
 НЫЯ ЖЕ ПРКРАТАТЬ СЯ ТИ ДНИИЕ. кг. ТЪГДА АШТЕ КЪТО
 ВАМЪ РЕЧЕТЪ СЕ СЪДЕ ХРИСТОСЪ ИЛИ СЪДЕ, НЕ ИМКТЕ ВКРЫ.
 кд. ВЪСТАНЖТЬ БО ЛЪЖИ ХРЪСТИ И ЛЪЖИ ПРОРОЦИ И ДАДАТЬ
 ЗНАМЕНИА ВЕЛИА И ЧОУДЕСА, ИАКО ПРКЛЪСТИТИ, АШТЕ ВЪЗ-
 МОЖНО, ИЗБРАННЫА. ке. СЕ ПРКЖДЕ РЕКОХЪ ВАМЪ. кс. АШТЕ
 ОУБО РЕКЖТЬ ВАМЪ СЕ ВЪ ПОУСТЫНИ ИЕСТЬ, НЕ ИЗИДК-
 ТЕ, СЕ ВЪ КРОВКХЪ, НЕ ИМКТЕ ВКРЫ. кз. ИАКОЖЕ БО
 МАЛНИИ ИСХОДИТЬ ОТЪ ВЪСТОКЪ И ИВАШАЕТЪ СЯ ДО ЗА-
 ПАДЪ, ТАКО БЖДЕТЬ ПРИШЕСТВИЕ СЫНА ЧЛОВКЧЬСКААГО.
 ки. ИДЕЖЕ БО АШТЕ БЖДЕТЬ ТРОУПЪ, ТОУ СЪБЕРЖТЬ СЯ
 ОРЪЛИ. кд. АБИЕ ЖЕ ПО СКРБЕИ ДНИИ ТКХЪ СЛЪНЦЕ ПО-
 МРЪКНЕТЪ, И ЛОУНА НЕ ДАСТЬ СВКТА СВОЕГО, И ЗВКЗДЫ
 СЪПАДЖТЬ СЪ НЕКЕСЕ, И СИЛЫ НЕБЕСКНЫА ДВИГНЖТЬ СЯ.
 л. И ТЪГДА ИВИТЬ СЯ ЗНАМЕНИЕ СЫНА ЧЛОВКЧЬСКААГО НА
 НЕБЕСИ, И ТЪГДА ВЪСПЛАЧЖТЬ СЯ ВСА КОЛКНА ЗЕМЬСКАА,
 И ОУЗЪРАТЬ СЫНА ЧЛОВКЧЬСКААГО ИДЖШТА НА ОБЛАЦКХЪ
 НЕБЕСКНЫИХЪ СЪ СИЛОЖ И СЛОВОЖ ВЕЛИКОЖ. ла. И ПОСК-
 ЛЮЕТЪ АНЪГЕЛЫ СВОИ СЪ ГЛАСОМЪ ВЕЛИКОМЪ ТРЖБНЫИМЪ,
 И СЪБЕРЖТЬ ИЗБРАННЫА ЕГО ОТЪ ЧЕТЫРЬ ВКТРЪ ОТЪ
 КОНЬЦЪ НЕБЕСЪ ДО КОНЬЦЪ НХЪ. лв. ОТЪ СМОКЪВНИЦА ЖЕ
 НАОУЧИТЕ СЯ ПРИТЪЧИ. ИГДАЖЕ ОУЖЕ ВКІА ИСА БЖДЕТЬ
 МААДА И ЛИСТВИЕ ПРОЗЖБНЕТЪ, ВКСТЕ ИАКО БЛИЗЪ ИЕСТЬ
 ЖАТВА. лг. ТАКОЖДЕ И ВЪ ИГДА ОУЗЪРИТЕ ВСА СИ, ВК-

дите яко близъ есть при дврехъ. лд. аминъ глаголю
 вамъ • не мимо идетъ родъ съ дондеже вса бждуть.
ле. небо и земля мимо идетъ, а словеса моя не мимо
 идуть. лз. а о дъни томъ и о годинѣ никътоже не
 вѣсть, ни ангели небеснии, тѣкъмо отъць мой ѳе-
 динъ. лз. якоже бо въ дъни Ноѳы, тако бждеть и
 въ пришествіе сына чловѣческаго. ли. якоже бо вѣахъ
 въ дъни прѣжде потопа иджше и пнжше, женаште
сѧ и посагажште, до негоже дъне вѣниде Ноѳе въ ковъ-
 чегъ, лр. и не оштоутишѧ дондеже прииде потопъ и въ-
 затъ вса, тако бждеть пришествіе сына чловѣческаго.
лс. тѣгда бждета два на селѣ • ѳединъ поѳемлетъ сѧ,
 а дрругый оставлѧетъ сѧ. лв. двѣ мелжшти въ жрънъ-
 вахъ • ѳедина поѳемлетъ сѧ, и ѳедина оставлѧетъ сѧ.
лв. вѣдите оубо, яко не вѣсте въ кжж годинж господь
 вашъ приидеть. лг. се же вѣдите, яко аште бы вѣдѣлъ
господинъ храмоу въ кжж стражж тать приидеть, вѣ-
дѣлъ оубо бы и не бы оставилъ подѣкопати храминъ
 своѧ. лд. сего ради и вы бждѣте готови, яко въ
 ньже не мѣните часъ сынъ чловѣчскый приидеть.
ле. кѣто оубо ѳсть вѣрный рабъ и мждрый, ѳегоже
постави господинъ ѳего надъ домомъ своимъ, да дастъ
имъ въ врѣма пштж ихъ; лз. блаженъ рабъ тѣ ѳего-
же пришѣдъ господинъ ѳего обращетъ тако творашта.
лз. аминъ глаголю вамъ яко надъ всѣмъ имѣніемъ
своимъ поставитъ и. ли. аште ли речеть зѣлый рабъ тѣ
въ срѣдци своѧ • моудитъ господинъ мой прити,
лр. и начнетъ бити клеврѣты своѧ, ѳсти же и пити
съ пианицами, н. приидеть господинъ раба того въ дънь

къ нѣже не чають и въ часъ въ нѣже не вѣсть, на. и
 протешеть и полѣма, и часть юго съ лицемъ крѣи поло-
 жить. тоу бждеть плачь и скръжьтъ зжеомъ.

Г Л Я Б Я. ке.

Тѣгда оуподобитъ са цѣсарьствіе небескное де-
 сати дѣвъ, ѡже принимаша свѣтильничкы своя изидо-
 ша противъ женихоу и невѣстѣ. в. патъ же вѣ отъ
 ннхъ боуи и патъ мждръ. г. коуіаіа во принимаша
 свѣтильничкы своя не възаша съ собою олеи, д. а мж-
 дрѣша приаша олеи въ съсѣдѣхъ съ свѣтильничкы
 своимн. е. моудаштоу же женихоу въздрѣмаша са
 вса и съпаахъ. з. полоу ношти же въпакъ бѣсть. се
 женихъ градеть, исходите въ сѣрѣтненіе юмоу. з. тѣгда
 вѣсташа вса дѣвы ты и оукрашиша свѣтильничкы сво-
 я. и. а коуіаіа рекоша мждръимъ: дадите намъ отъ
 олеи вашего, ѡко свѣтильници наши оугасажтъ. д. отъ-
 вѣшташа же мждръша глаголѣштѣ: юда како не доста-
 нетъ намъ и вамъ. идѣте же паче къ продажштинимъ,
 и коупите себѣ. і. иджштамъ же имъ коупитъ, приде
 женихъ, и готовѣша вънидоша съ нимъ на бракъ, и
 затворѣны бѣша двѣри. аі. посаѣдъ же придоша и
 прочаіа дѣвы глаголѣштѣ: господи господи, отъврѣ-
 зи намъ. ві. онъ же отъвѣштавъ рече: аминъ глаголѣ
 вамъ, не вѣдѣ васъ. гі. бѣдите оубо, ѡко не вѣсте
 дѣне ни часа въ нѣже стынъ чловѣчѣскый придетъ.

ДІ. якоже во чловѣкѣ отъхода призъва своѣ рабы и
прѣдасть имъ имѣніе свое, еі. и овомоу дастъ пѣть
талантъ, овомоу же два, овомоу же єдинъ, комоу-
ждо противъ своѣй силѣ, и отиде лѣніе. зі. шѣдъ же
примый пѣть талантъ дѣла о нухъ и приобрѣте дру-
гжѣ пѣть талантъ. зі. такожде и иже два, приобрѣ-
те друга два. иі. а примый єдинъ шѣдъ раскопа
земляж и скрѣы сребро господина своѣго. ді. по мѣ-
нозѣ же врѣмени прииде господинъ рабѣ тѣхъ и сѣта-
за са о словеси съ ними. к. и пристѣпавъ примый пѣть
талантъ принесе другжѣ пѣть талантъ, глагола
господи, пѣть талантъ ми єси прѣдалъ, се другжѣ
пѣть талантъ приобрѣтоухъ ими. ка. рече ємоу госпо-
динъ єго: добрый рабе благый и вѣрный, о малѣ вѣ
вѣрнѣ, надѣ многы тѣ поставляж: вѣниди вѣ ра-
дость господина своѣго. кв. пристѣпавъ же примый
два таланта рече: господи, два таланта ми єси прѣ-
далъ, се друга два таланта приобрѣтоухъ има. кг. рече
же ємоу господинъ єго: добрый рабе благый и вѣрн-
ый, о малѣ вѣ вѣрнѣ, надѣ многы тѣ поставляж:
вѣниди вѣ радость господина своѣго. кд. пристѣпавъ
же примый єдинъ талантъ рече: господи, вѣдѣахъ
тѣ яко жестоко єси чловѣкѣ, жьня идеже нѣси скѣ-
палъ, и скѣпирѣаждоуже не расточилъ єси: ке. и оу-
боавъ са шѣдъ скрѣухъ талантъ твой вѣ земли. се
имаши твоѣ. кз. отъвѣштавъ же господнѣ єго рече
ємоу: злыи рабе и лѣниый, вѣдѣаше яко жьня
идеже не скѣухъ, и скѣпирѣаждоуже не расточихъ;
кз. подобаше ти оубо вѣдати сребро моѣ трѣжени-

комъ, и пришедъ азъ възалъ быхъ свое съ лихвоѣ.
 кн. възъмѣте оубо отъ него талантъ, и дадите имъ-
 штооумоу десать талантъ. кд. имъштооумоу бо
 въсьде дано бждеть и избеждеть * а отъ не имъштадо,
 и еже мѣнить сѧ имъ възато бждеть отъ него. л. и
 неключи.мало раба въврѣзѣте въ тѣмъ кроуѣшьнѣжъ *
 тоу бждеть плачь и скръѣжтѣ зѣбомъ. ла. югда же при-
 деть сынъ чловѣчскый въ славу своюю, и вси ангели
 съ нимъ, тѣгда сѧдетъ на прѣстолѣ славы своеѣ,
 лв. и съберѣтъ сѧ прѣдъ нимъ вси ѧзыци, и разѣ-
 чнтѣ ѧ дроугъ отъ дроуга, ѧкоже пастырь разѣча-
 юеть овца отъ козлиштѣ, лг. и поставитѣ овца о
 десѣнѣжъ себе, а козлиштѣ о шоуѣжъ. лд. тѣгда речеть
 цѣсарь сѣштнишъ о десѣнѣжъ юго * приндѣте благосло-
влѣнии отъца моего, наследъствоуйте оуготованою вамъ
цѣсарьствие отъ съложенои всего мира. ле. възалѣ-
 кахъ бо сѧ и дасте ми ѧсти, въждадохъ сѧ и напоите
 ма, странѣнъ бѣхъ и въведосте ма, лс. нагъ, и одѣ-
 сте ма, болѣхъ, и посѣтисте ма, въ тѣмъници бѣхъ
 и приндосте къ мѣнѣ. лз. тѣгда отѣвѣштажтѣ юмоу
правдѣнници глаголюште * къгда тѣ видѣхомъ алѣчж-
шта и напитахомъ, ли жаждашта и напоихомъ;
ли. къгда же тѣ видѣхомъ странѣна и въведоухомъ, или
нага, и одѣухомъ; лд. къгда же тѣ видѣхомъ болюна
или въ тѣмъници, и приндохомъ къ тебѣ; м. и отѣвѣ-
штавъ цѣсарь речеть имъ * аминъ глаголю вамъ, по
ниже сътвористе юдиномоу отъ сихъ братѣ моихъ
мѣньшихъ, мѣнѣ сътвористе. ма. тѣгда речеть и сѣ-
штнимъ о шоуѣжъ юго * идѣте отъ мене проклѣтти въ

огнь вѣчный оуготованъи дияволоу и анѣгеломъ его. лв. възалѣкахъ бо са и не дасте ми части, вѣждадохъ са и не напоите мене, лг. страннѣхъ вѣхъ и не введосте мене, нагъ, и не одѣсте мене, больнѣхъ и въ тѣмьници, и не посѣтисте мене. лд. тѣгда отъвѣштають иемоу и ти глаголюште: господи, кѣгда та видѣхомъ алѣчжшта или жажджшта или странна или нага или больна или въ тѣмьници, и не посоужихомъ тебѣ; ле. тѣгда отъвѣштають имъ глаголю: аминъ глаголюж вамъ, по ниже не сѣтвористе иудиномоу отъ сихъ мньшинихъ, ни мѣнѣ сѣтвористе. мс. и идють си въ мжкж вѣчнжж, а правдѣници въ жизнь вѣчнжж.

Г Л Я Б Я. кз.

И вѣсть иегда сѣконьча Исоусъ вѣса слова си, рече оученикомъ своимъ. в. вѣсте яко по двою дню пасха бждеть, и сынъ чловѣчскый прѣданъ бждеть на пропатнѣ. г. тѣгда сѣбраша са архїереи и кѣнижници и старьци людстни на дворѣ архїереовъ глаголюемаго Канафы, д. и сѣвѣтъ сѣтвориша да Исоуса имжтъ лстнж и оубнжтъ. е. глаголаахъ же: нѣ не въ праздникъ, да не мѣва бждеть въ людехъ. з. Исоусоу же вѣвѣшоу въ Бидани въ домоу Симона прокаженааго, з. пристжи къ иемоу жена имжшти алластрѣ мѣра драга, и възлнѣ на главж иемоу възлежаштоу. и. видѣвше же оученици иего негодоваша гла-

голиште: чксо ради гыѣкъ си; ѿ. можааше во се муро
 продано быти на мѣнозк и дано быти ништинимъ.
 і. разумѣвъ же Исоусъ рече имъ: по чѣто трѡуды дѣ-
 юте женѣ; дѣло во добро съдѣла о мѣнѣ. аі. всегда
 во ништама имате съ собож, мене же не всегда имате.
 ві. възлиаѣвши во си муро се на тѣло мое, на погрѣ-
 бение ма сътвори. гі. аминъ глаголю вамъ, идеже аште
 проповѣдано вѣдетъ евангеліе се въ всемъ мирѣ,
 възглаголютъ се и іеже сътвори си, въ память іема.
 ді. тѣгда ишѣдъ іединъ отъ обою на десате, нарицае-
 мый Иуда искаріотскый, къ архіереомъ еі. рече:
 чѣто хошете ми дати; и азъ вамъ прѣдамъ и. они же
 поставиша іемоу три десате сребръникъ. зі. и отъ то-
 ли искаше подобна врѣмене да и прѣдасть. зі. въ
 прѣвѣый же день опрѣснѣкъ пристѣпиша оученици къ
 Исоусови глаголюште іемоу: вѣде хоштеши оуготова-
 юмъ тебѣ пасухъ іести; ні. онъ же рече: идѣте въ градъ
 къ іетероу, и рѣчѣте іемоу: оучитель глаголютъ: врѣ-
 ма мое близъ іестъ, оу тебе сътворишъ пасухъ съ оучени-
 кы моими. ді. и сътвориша оученици іакоже повелѣ-
 нымъ Исоусъ, и оуготоваша пасухъ. к. вечероу же бѣвѣ-
 шу възлеже съ обѣма на десате оученикома, ка. и іа-
 дѣштемъ имъ рече: аминъ глаголю вамъ іако іединъ
 отъ васъ прѣдасть ма. кв. и скрѣваште зѣло начаша
 глаголати іемоу іединъ вѣждо нхъ: іеда азъ іесмы, го-
 споди; кг. онъ же отвѣкшавъ рече: омочивъи съ
 мѣнож въ солило ржж, тѣ ма прѣдасть. кд. сынъ же
 чловѣчскый и деть іакоже іестъ писано о немъ, лютѣ же
 чловѣкоу томоу имѣже сынъ чловѣчскый прѣдаіеть са:

доврѣію моеу бы было, аште бы не родилъ сѧ чловѣкъ
 тѣ. кѣ. отъвѣштавъ же Іюда прѣдайи іего рече: іеда
 азъ іесмы, равѣви; глагола іемоу: ты рече: кѣ. іадж-
 штемъ же имъ примъ Іисоусъ хлѣбъ и благословивъ и
 прѣломи и дааше оученикомъ своимъ и рече: примѣте
 іадите: се іестъ тѣло мое. кѣ. и примъ чашъ и хвалъ
 въздавъ дастъ имъ глагола: пейте отъ іиѣя вси:
 кѣ. се іестъ крѣвь моя новаго завѣта изливаемая
 за мнѣны въ оставленіе грѣховъ. кѣ. глагола же
 вамъ, іако не имамъ пити оуже отъ сего плода лознаа-
 го до того днѣ іегда и пиѣ съ вами новъ въ цѣсарь-
 ствини отьца моего. л. и възспѣвъше изидоша въ горъ
 іеіеоньскъ. ла. тѣгда глагола имъ Іисоусъ: вси вы
 съблазните сѧ о мнѣ въ снѣ ношть: писано кѣ
 іестъ: поража пастыря, и разидѣтъ сѧ овѣцѧ стада.
 лв. по възкрѣсновеніи же моему варѣ вы въ Галилен.
 лг. отъвѣштавъ же Петръ рече іемоу: аште вси съблаз-
 нѣтъ сѧ о тебѣ, азъ николиже не съблазни сѧ.
 лд. рече же іемоу Іисоусъ: аминъ глагола тебѣ іако въ
 снѣ ношть прѣжде даже коурѣ не възгласитъ три краты
 отъврѣжиши сѧ мене. лѣ. глагола іемоу Петръ: аште ми
 сѧ придоучитъ съ тобою оумрѣти, не отъврѣжъ сѧ тебе.
 такожде и вси оученици рекоша. лѣ. тѣгда приде съ
 ними Іисоусъ въ весь нарицаемъ Гедѣсиманий, и
 глагола оученикомъ: садѣте тоу, дондеже шѣдъ по-
 мола сѧ тамо. лѣ. и понмъ Петра и ова сына Зеведеова
 начатъ тжити и скрѣѣти. ли. тѣгда глагола имъ
 Іисоусъ: прискрѣѣна іестъ доуша моя до смрѣти:
 пождѣте сѣде и бѣдите съ мною. лѣ. и прѣшѣдъ ма-

ло паде ниць мола сѧ и глагола' отъче мой, аште въз-
 можно юсть, да мимо идетъ отъ мене чаша си. обаче
 не яко азъ хощу, нъ якоже ты. м. и прииде къ оуче-
 никомъ и обрѣте ѿ съпашта, и глагола Петроу' тако
 ли не възможете единого часа бѣдѣти съ мною; ма.
 бѣдите и молитѣ сѧ да не вѣнидете въ напасть.
 доухъ бо бѣдрѣ, а плѣть немощна. ме. пакы вѣто-
 рою шѣдъ помолѣ сѧ глагола' отъче мой, аште не мо-
 жетъ си чаша мимо ити отъ мене аште не пию юа, бж-
 ди воля твоя. мг. и пришѣдъ пакы обрѣте ѿ съпаш-
 та' вѣста бо имъ очи отагъченѣ. мд. и оставль ѿ
 пакы шѣдъ помолѣ сѧ третиюю тожде слово рекъ.
ме. тѣгда прииде къ оученикомъ своимъ и глагола имъ'
 съпите прочею и почивайте' се приближи сѧ часъ, и
 сынъ чловѣчъскый прѣдаѣтъ сѧ въ ржцѣ грѣшныихъ.
мс. вѣстанѣте идѣмъ' се приближи сѧ прѣдаѣи ма.
мз. и юште глаголюштоу юмоу, се Иуда единъ отъ
 обою на десате прииде, и съ нимъ народъ многъ съ
 оржжи и дрѣкольми, отъ архіереѣ и старцѣ людъ-
 скыихъ. ми. прѣдаѣи же и дастъ имъ знаменіе гла-
 гола' югоже аште лобъжж, тѣ юсть' имѣте и. мд. и
 акіе пристѣплъ къ Иисусови рече юмоу' радоуй сѧ равѣви,
 и облобъза и. н. Иисусъ же рече юмоу' друже, на неже
 юси пришѣлъ; тѣгда пристѣплъше възложиша ржцѣ на
 Иисуса и ѡша и. на. и се единъ отъ сѣштинъ съ
 Иисусомъ простѣрѣ ржж извлѣче ножъ свой и оударъ
 рака архіерова оурѣза юмоу оухо. нв. тѣгда глагола
 юмоу Иисусъ' възврати ножъ свой въ свое юмоу мѣ-
 сто' вси бо примѣшей ножъ ножемъ погубѣтъ.

нг. или мѣнить ти са яко не мож оумолити отъца мо-
 его, и приставить мѣнѣкѣ вѣште нежели два на десѣте
 легеона ангелѣ; нд. како оубо събѣдѣть са кѣнигѣ
 яко тако подобаетъ бѣти; не. въ тѣ часѣ рече Исоусъ
 народомѣ: яко на разбойника ли изидосте съ оржии
 и дрѣкольми ѣти ма; по всѣмъ дѣни при васѣ сѣдѣкахѣ
 въ црѣкѣви оуча, и не ѣсте мене. нс. се же всѣ бѣстѣ
 да събѣдѣть са кѣнигѣмъ пророческѣмъ. тѣгда оученици
 всѣ оставаше и бѣжаша. нз. они же имѣше Исоуса
 ведоша къ Канифѣкѣ архіереови, идеже кѣнижници и
 старьци събраша са. ни. Петръ же идѣаше по немѣ изѣ
 далече до двора архіереова, и въшѣдѣ жтрѣ сѣдѣкаше съ
 слоугами видѣти коньчинѣ. нд. архіереи же и старьци
 и съборѣ всѣмъ искаухъ лѣжа съвѣдѣтельствѣ на Исоуса,
 яко да оубиѣтъ и, ж. и не обрѣтоша и мѣнопомѣ лѣ-
 жемѣ съвѣдѣтелиемѣ пристѣпльшемѣ. послѣдѣ же при-
 стѣпльша два лѣжа съвѣдѣтели жд. рекоста: съ рече: мо-
 гѣ разорити црѣкѣвѣ божии и трѣми дѣньми създати
 ѣж. жв. и въставѣ архіереи рече ѣмоу: ничѣсоже ли не
 отъвѣштаваѣши чѣто си на тѣ съвѣдѣтельствѣ оубѣтъ;
 жг. Исоусъ же мѣчаше. и отъвѣштавѣ архіереи рече
 ѣмоу: заклинаѣ тѣ богомѣ живымѣ, да речеши намѣ
 аште тѣ ѣси Христосѣ сынѣ божий. жд. глагола ѣмоу
 Исоусъ: тѣ рече. оваче глаголаѣ вамѣ, отѣ селѣкѣ оубѣ-
 ритѣ сына чловѣчѣскаго сѣдѣшта о десѣнѣмъ силѣмъ и
 идѣшта на облацѣхѣ небесѣныхѣ. же. тѣгда архіе-
 реи растрѣза ризѣмъ своѣмъ глагола: яко хоула рече. чѣто
 ѣште трѣвоѣете съвѣдѣтель; се нѣмѣкѣ слышасте хоу-
 ла ѣго. жс. чѣто са вамѣ мѣнить; они же отъвѣштавѣ-

ше рекоша повинникъ смръти ієствъ. ѡз. тѣгда заплыва-
ша лице іємоу и пакости іємоу дѣша, они же за ла-
нитж оудариша и ѡн. глаголюште прорыци намъ, Хри-
сте, кѣто ієствъ оударий тѣ; ѡд. Петръ же вѣнкъ сѣдѣ-
ше на дворѣ. и пристѣпи къ іємоу іедина равѣни гла-
голюшти и ты вѣкъ съ Іисоусомъ галилейскымъ. б. онъ
же отъврѣже сѣ прѣдъ всѣми глаголю не вѣмъ чѣто
глаголюши. ба. ишѣдѣшоу же іємоу вѣ врата оузѣрк и
дроугаи, и глагола имъ тоу. и сѣ вѣкъ съ Іисоусомъ На-
зарѣниномъ. об. и пакы отъврѣже сѣ съ клатвож, іако
не знаѣж чловѣка. ог. по малѣ же пристѣпльше столѣштей
рекоша Петрови. вѣ истинѣ и ты отъ нихъ ієси. ико
всѣгда твоѣ іавѣ тѣ творить. од. тѣгда начатъ роти-
ти сѣ и клати, іако не знаѣж чловѣка. и авнѣ коурѣ въз-
гласи. ое. и поманѣ Петръ глаголю Іисоусовѣ иже рече
іємоу. іако прѣжде даже коурѣ не възгласить три крѣты
отъврѣжеши сѣ мене, и ишѣдѣ вѣнкъ плака сѣ горько.

Г Л А В А . кз.

Оутроу же вѣвѣшоу сѣвѣтъ сѣтвориша вси ар-
хїереи и старьци людскїи на Іисуса, іако оубити и,
в. и сѣвѣзавѣше и ведоша и прѣдѣша и поньтскоуоу-
моу Пилатоу игемоноу. г. тѣгда видѣвѣ Іюда прѣдѣ-
вѣий іего іако осѣдиша и, расклаивѣ сѣ възврати три де-
сѣте сребръникъ архїереомъ и старьцемъ д. глаголю
сѣврѣкиихъ прѣдавѣ крѣвѣ неповиннѣж. они же рекоша.

чѣто іестъ намъ; ты оузъриши. ѳ. и повръгъ сребрники
 въ цркъви отиде и ошѣдъ оудави сѧ. ѳ. архііеріи
 же примъше сребрники рекоша не достойно іестъ
 въложити ихъ въ коръванж, по іеже цкна крѣве іестъ.
ѳ. свѣтъ же сѣтворише коупиша ими село скждѣвни-
 че, въ погрѣбаніе страннѣимъ. ѳ. тѣмъже нарече сѧ
 село то село крѣви до сего днѣ. ѳ. тѣгда свѣсть сѧ
 реченоіе Ііереміемъ пророкомъ глаголюштемъ и приа-
 ша три десѣте сребрники, цкнж цкніенааго, іеже
 цкниша отъ сыновъ израілевъ, ѳ. и даша ѡ на селѣ
 скждѣвничи, іакоже сѣказа мѣнкъ господь. ѳ. Іисоусъ
 же ста прѣдъ игемонемъ. и въпроси и игемонъ глаголю-
 ты ли іеси цѣсарь іудейскъ; Іисоусъ же рече іемоу ты
 глаголіши. ѳ. и іегда на нь глаголаахъ архііеріи и
 старъци ничксоже не отъвѣштавааше. ѳ. тѣгда глагола
 іемоу Пилатъ: не слышиши ли колико на та свѣдѣ-
 тельствоуѣтъ; ѳ. и не отъвѣшта іемоу ни къ іедино-
 муже глаголоу, іако дивити сѧ игемону зѣло. ѳ. на
 всакъ же днѣ великѣ обѣчай бѣ игемону отъпоуштати
 народу съвѣзны іединого, іеже хотѣахъ. ѳ. имѣаше
 же тѣгда съвѣзны нарочита, наричемааго Варавѣж.
ѳ. събраномъ же сѣштемъ имъ, рече имъ Пилатъ: кого
 хоштете отъ обою отъпоуштѣ вамъ; Варавѣж ли, или
 Іисуса наричемааго Христа; ѳ. вѣдѣаше бо іако зависти
 ради прѣдаша н. ѳ. сѣдаштоу же іемоу на сѣдишти,
 посла къ іемоу жена іега глаголюшти: ничксоже тебѣ
 и правдѣннику томоу мѣного бо пострадахъ днѣскъ
 въ снѣкъ іега ради. ѳ. архііеріи же и старъци навади-
 ша народы да испросѣтъ Варавѣж, Іисуса же погоу-

БѢТЬ. кѧ. отъвѣштавъ же игемонъ рече имъ · кого хо-
 штете отъ овою отъпоустѣ вамъ ; они же рекоша · Па-
равѣвъж. кѢ. глагола имъ Пилатъ · чьто оубо сътвориш
Исоуса наричемааго Христа ; глаголаша ѣмоу вѣси · да
распатъ бждеть. кѢ. игемонъ же рече имъ · чьто бо
зъло сътвори ; они же излиха въпинахъ глаголюж-
 ште · да распатъ бждеть. кѢ. видѣвъ же Пилатъ яко
ничьсоже оуспѣють , нъ паче мѣва бѣвають , примъ
водж оумъ ржцѣ прѣдъ народомъ глаголя · непо-
виннъ ѣсмь отъ крѣве сего правдынааго · вѣ оузырите.
кѢ. и отъвѣштавъше вѣси людине рекоша · крѣвь ѣго на
насъ и на чадѣхъ нашихъ. кѢ. тѣгда отъпоустѣ имъ
Паравѣвъж , Исоуса же бивъ прѣдасть да и распнѣтъ.
кѢ. тѣгда войни игемонви , прѣимъше Исоуса на сѣ-
дишти , сѣбраша на нь вѣсѣ спирж. кѢ. и сѣвлѣкъше
и , хламидоѣ чрѣвѣноѣ одѣша и , кѢ. и сѣплетъше
вѣкнѣць отъ трѣни възложиша на главѣ ѣмоу и трѣсть
въ дѣсьницѣ ѣмоу , и поклонъше сѣ на колѣноу прѣдъ
нимъ ржгахъ сѣ ѣмоу глаголюште · радоуи сѣ , цѣ-
сарю иудейскъ , л. и панижѣше на нь примъша трѣсть
и бивахъ по главѣ ѣго. л. и ѣгда поржгаша сѣ ѣмоу ,
сѣвлѣкоша съ него хламидж , и облѣкоша и въ ризѣ
своѣ , и ведоша и на распатиѣ. лѢ. исходаште же обрѣ-
тоша чловѣка куринейска , именемъ Симона · сѣмоу задѣ-
ша да понесеть крѣсть ѣго. лѢ. и пришѣдъше на мѣсто
нарицаѣмоѣ Голѣгода , ѣже ѣсть нарицаѣмоѣ краниѣво
мѣсто , лѢ. даша ѣмоу пити оцѣгъ съ зѣчнѣ сѣмѣ-
шенъ , и вѣкоушь не хотѣаше пити. лѢ. распнѣше же и
раздѣлиша ризѣ ѣго мештѣште ждрѣвиѣ , лѢ. и сѣдѣ-

ше стрѣжаахъ и тоу. лз. и възложиша врѣхоу главы
 єго винъ єго написанъ · съ єсть Исоусъ цѣсарь иу-
 дейскъ. ли. тѣгда распаша съ нимъ два разбойника,
 єдино҃го о десньжѣхъ и єдино҃го о лѣвжѣхъ. лѣ. мимо хо-
 даштей же хоулаахъ и покываѣште главами своими
м. и глаголаште · разарѣаи црѣкѣве и трѣми дньми
 съзидааи, съпаси себе, аште сынъ єси божий, сълѣзи
 съ крѣста. ма. такожде же и арѣхиереи ржгаѣште са
 съ кѣнижъникы и старьци и фарисеи глаголаахъ ·
мв. инъ съпасе, себе ли не можетъ съпасти; аште цѣ-
 сарь израилевъ єсть, да сълѣзеть нынѣ съ крѣста, и
 вѣржъ имемъ ємоу. мг. оупѣва на бога · да избавить и
 нынѣ, аште хоштеть ємоу. рече бо ꙗко сынъ божий
 єсмь. мд. тожде же и разбойника распъненаа съ нимъ
 поношааста ємоу. ме. отъ шестыа же годины тѣма
 бысть по всей земли до деватыа годины. мс. при
 деватѣи же годинѣ възъпи Исоусъ гласомъ великомъ
 глагола · или или аима савахѣдани; єже єсть · боже
 боже мой, по чѣто ма єси оставилъ; мз. нѣци
 же отъ стоѣштинхъ тоу слышавѣше глаголаахъ ꙗко
 Илиѣ зоветъ. ми. и авиє текъ єдинъ отъ нихъ и
 възъмъ гѣбѣхъ наплънивъ же оцѣта и възньзъ на трѣсть
 напаше и. мѣ. а друзѣи глаголаахъ · остави да ви-
 димъ аште придетъ Илиа съпасть єго. инъ же възъмъ
 кониє прободе ємоу ребра и изиде вода и крѣвь.
н. Исоусъ же пакы възъпивъ гласомъ великомъ испусти
 доухъ. на. и се опона црѣкѣвныа раздра са на двоє
 съ вѣшънаго краи до нижънаго, и земля потря-
 се са, и каменнє распаде са, нв. и гроби отъврѣзо-

ша са, и многа тѣлеса почиваѣштинѣхъ сватѣиѣхъ
 вѣсташа ѿг. и ишѣдѣше изъ гробѣ по вѣскрѣсновени
 его вѣнидоша вѣ сватѣи градѣ и ивиша са многомѣ.
 ѿд. сътъникѣ же и иже вѣкаѣхъ съ нимѣ стрѣгѣште Исоу-
 са, видѣвѣше трѣсъ и бѣвѣшаша, оубоша са зѣло,
 глаголюште: вѣ истинѣ божий сынѣ съ бѣ. ѿе. вѣкаѣхъ
 же тоѣ женѣ многоѣ изъ далече зѣрашта, ѣже идоша
 по Исоусѣ отъ Галилеа, слоужашта ѿмоу. ѿз. вѣ нихъ-
 же бѣ Мариа Магдалѣни, и Мариа Иаковла и Иосинна
 мати, и мати сыноу Зеведеовоу. ѿз. поздѣ же бѣвѣ-
 шоу приде чловѣкѣ богатѣ отъ Примадей, именемѣ
 Иосифѣ, иже и тѣ оучи са оу Исоуса: ѿи. съ пристѣплѣ
 къ Пилатоу проси тѣлесе Исоусова. тѣгда Пилатѣ пове-
 лѣ дати тѣло. ѿд. и приимѣ тѣло Иосифѣ обитѣ ѿ пла-
 штаницеѣ чистоѣ ѿ. и положи ѿ вѣ новѣиѣмѣ своѣмѣ
 гробѣ иже бѣ искченѣ вѣ каменѣ, и вѣзвалѣ каменѣ ве-
 ликѣ надѣ двѣри гробовоу отиде. ѿа. бѣ же тоѣ Мариа
 Магдалѣни и другоа Мариа, сѣдѣшти прѣмо гроб-
 овоу. ѿв. вѣ оутрѣний же дѣнь, иже ѿестѣ по патѣцѣ,
 събраша са архѣиереи и фарисеи къ Пилатоу ѿг. гла-
 голюште: господи, поманѣхомѣ ѿко льстыць онѣ рече
 ѿште съ живѣ: по трѣхъ дѣнехъ вѣстанѣ. ѿд. повели
 оубо оутвѣрдити гробѣ до третиаго дѣне, ѿеда како
 пришѣдѣше оученици его ноштинѣ оукраджѣ и и ре-
 кѣтѣ людемѣ: вѣста отъ мрѣтѣвѣиѣхъ, и вѣдетѣ по-
 слѣдѣниа льсты горѣши прѣвѣиа. ѿе. рече имѣ Пилатѣ:
 имате коустодинѣ: идѣте оутвѣрдите ѿакоже вѣсте.
 ѿз. они же ишѣдѣше оутвѣрдиша гробѣ, запечатѣлѣвѣше
 каменѣ съ коустодинѣеѣ.

Г Л А В А . кн.

Въ вечеръ же съботный, свитажштоу пръвоуоумоу
въ съботы, приде Мариа Магдалыни и другаи Мариа
видѣтъ гроба. в. и се тръжъ къстѣ великѣ ангелъ во
 господнкъ съшдѣтъ съ небесе пристжпакъ отъвали каменъ
отъ двѣрий гробоу, и сѣдѣаше на немъ. г. еѣ же зракъ
 его яко млъний и одкъниѣ его вкло яко снѣгъ. д. отъ
страха же того сътрасоша сѣ стрѣжштей и къша яко
мрѣтви. е. отъвѣштавъ же ангелъ рече женама: не
войта въ сѣ. вѣмъ во яко Исоуса распятаго иштета.
 з. нѣсть съде въста во якоже рече. придѣта видита
мѣсто ндеже лежа господъ. в. и скоро шдѣши ръцѣта
оученикомъ его яко въста отъ мрѣтвѣныхъ и се варя-
ють въ въ Галиленѣ тоу и оузърите. се рекоухъ вама. и. и
отъшдѣши скоро отъ гроба съ страхомъ и радостнѣж
великоѣж текоста възвѣститѣ оученикомъ его. д. яко
же идѣаста възвѣститѣ оученикомъ его и се Исоусъ
сърѣте и глагола: радоуйта сѣ. онѣ же пристжпашни
яста и за нозѣ его и поклониаста сѣ емуоу. г. тъгда
глагола има Исоусъ: не войта сѣ идѣта повѣдита
братни моѣй да иджтъ въ Галилеѣж, и тоу ма видѣтъ.
 дг. иджштемѣ же има, се нѣкотори отъ коустодниѣ
пришдѣше къ градъ възвѣстиша архїиереомъ вса
въвѣшаша. вг. и събравъше сѣ старъци съвѣтъ же съ-
творише сребро мъного даша воиномъ, гг. глаголишете
ръцѣте яко оученици его ноштниѣж пришдѣше оукрадоша
и намъ съпаштемъ. дд. и аште се оуслышано вждетъ оу

нгемона, мѣ оутолимъ и и въ беспечали сътворимъ.
 ̅ѳ̅. они же примѣше сребро сътвориша якоже наоучени
бѣша. и пронесе сѣ слово се въ иуденѣхъ до сего дѣне.
 ̅ѕ̅. юдини же на десѣте оученици идоша въ Галилеѣж,
 въ горѣ якоже повелѣ имъ Иисусъ, ̅з̅. и видѣвъше и
поклониша сѣ юмоу, ови же оусъмнѣша сѣ. ̅н̅. и при-
стѣпль Иисусъ рече имъ глаголю * дана ми юсть всѣа
власть на небеси и на земли. ̅д̅. шѣдъше наоучите всѣа
языкы, крѣсташте я въ имѣ отца и сына и свѣтаго
доуха, ̅к̅. оучаште я блюсти всѣа юлика заповѣдахъ
вамъ. и се азъ съ вами юсмъ всѣа дѣни до съкончаннѣ
вѣкоу аминъ.

